

ادامه مذاکرات

پیرامون اختلافات مالی ایران و فرانسه

مقامات حکومت اسلامی و دولت فرانسه دور جدیدی از گفتگوهای خود پیرامون حل اختلافات مالی دو کشور را روز دوشنبه ۲۷ خرداد در پاریس آغاز کردند. بدین منظور محمود واعظی طبعی معاون وزارت خارجه رژیم به پاریس سفر کرد و با فرانسوا شر مدیر کل وزارت خارجه فرانسه به گفتگو نشست. مذاکرات طرفین به منظور توافق حول جزئیات اختلافات مالی دو کشور صورت می گیرد که چارچوب کلی آن در مذاکرات قبلی مورد رسیدگی و توافق قرار گرفته است.

اختلافات مالی جمهوری بقیه در صفحه ۳

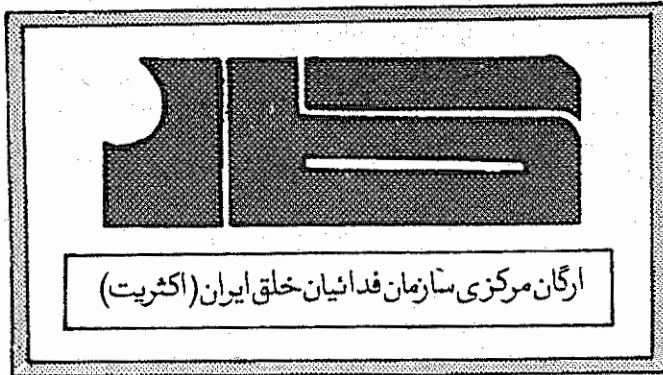
مقامات حکومت اسلامی و دولت فرانسه دور جدیدی از گفتگوهای خود پیرامون حل اختلافات مالی دو کشور را روز دوشنبه ۲۷ خرداد در پاریس آغاز کردند. بدین منظور محمود واعظی طبعی معاون وزارت خارجه رژیم به پاریس سفر کرد و با فرانسوا شر مدیر کل وزارت خارجه فرانسه به گفتگو نشست. مذاکرات طرفین به منظور توافق حول جزئیات اختلافات مالی دو کشور صورت می گیرد که چارچوب کلی آن در مذاکرات قبلی مورد رسیدگی و توافق قرار گرفته است.

اختلافات مالی جمهوری بقیه در صفحه ۳

مسعود بارزانی: خوش بینی دوباره

در حالی که هفته های اخیر رهبران احزاب کردی در عراق نسبت به امکان پیشرفت و به نتیجه رسیدن مذاکره با رژیم صدام حسین ابراز بدبینی کرده اند، مسعود بارزانی رهبر حزب دموکرات کردستان عراق از نونسبت به نتایج این مذاکرات ابراز خوش بینی کرده است. وی در مصاحبه ای که در هفته گذشته با شبکه دوم تلویزیون آلمان صورت داد اعلام کرد این بار که به بغداد برود قرارداد کرد ها با

در حالی که هفته های اخیر رهبران احزاب کردی در عراق نسبت به امکان پیشرفت و به نتیجه رسیدن مذاکره با رژیم صدام حسین ابراز بدبینی کرده اند، مسعود بارزانی رهبر حزب دموکرات کردستان عراق از نونسبت به نتایج این مذاکرات ابراز خوش بینی کرده است. وی در مصاحبه ای که در هفته گذشته با شبکه دوم تلویزیون آلمان صورت داد اعلام کرد این بار که به بغداد برود قرارداد کرد ها با

چهارشنبه ۵ تیرماه ۱۳۷۰
۲۶ ژوئن ۱۹۹۱ دوره سوم شماره ۱۲

ایران، انرژی اتمی و بمب اتمی

برای راه انداختن نیروگاه اتمی بوشهر کوشا شده و در این راستا با "کرانت ورک اونیون" که وابسته به شرکت زیمنس آلمان است، وارد مذاکره گردید. عملیات ساختمانی این دو نیروگاه از سال ۱۳۵۴ آغاز شده است. تا پیش از انقلاب کار ساختمانی یک نیروگاه به میزان ۸۰ درصد و نیروگاه دیگر ۵۰ درصد پیش رفت. عملیات ساختمانی نیمه دوم در سال ۱۳۵۸ متوقف شد. تاسیس دو نیروگاه اتمی در بوشهر - که در صورت راه اندازی گفته می شود بزرگترین نیروگاههای اتمی در جهان خواهند بود - جزو برنامه دراز مدتی بود که شاه برای راه انداختن ۳۰ نیروگاه اتمی در ظرف ۱۵ سال در سر داشت. رژیم جانشین شاه اکنون به پیشبرد این برنامه تا حد راه اندازی نیروگاههای بوشهر قناعت کرده و بودجه هنگفت اعلام نشده ای را به این امر اختصاص داده است.

در رسانه های گروهی خارجی گنگاه این نگرانی ابراز می شود که جمهوری اسلامی در صدد ساختن بمب اتمی است. بنابر نظر متخصصان مرکز پژوهش در زمینه تسلیحات جهان سوم وابسته به بنیاد کارنگی در آمریکا، رژیم ایران در یکی دو سال گذشته بر تلاشهای خود برای ساختن بمب اتمی شدت بخشیده است. بنابر نظر این متخصصان تلاشهایی که صورت میگیرد هنوز در مرحله تدارک مطالعه و تحقیق در زمینه ساختن بمب اتمی است. در هفته گذشته سازمان مجاهدین خلق اعلام کرد که رژیم بوده و سعی به این امر اختصاص داده و دو مرکز برای پیش برد این برنامه تاسیس کرده است. قابل تشخیص است که در این زمینه دولت آمریکا در پی اراض سیاسی خاصی، اطلاعات در این باره را قلو آمیز انتشار داده و بر سر آن تبلیغات میکند اما هشیار بودن و اعلام هشدار در این زمینه ضرورت دارد و باید مانع از این شد که رژیم ملاما رویاهای شاه برای دستیابی به بمب اتمی را پس گیرد.

بر خلاف دعای برخی از متخصصین رژیم، رو آوردن به انرژی اتمی به هیچ وجه چاره ساز مشکل کمبود برق در ایران نیست. ثابت شده است که انرژی اتمی برخلاف آنچه که انتظار می رفته، مقرون به صرفه نیست. یا هزینه ای که در ایران صرف راه اندازی نیروگاههای بوشهر می شود، با توجه به امکانات کشور برای راه اندازی نیروگاههای گازی و آبی، با سرعت میتوان مشکل کمبود برق را تعدیل کرد و حتی از میان برد. بقیه در صفحه ۲

در پی نگرانی هایی که بویژه از زمان جنگ کویت در مطبوعات بین المللی در زمینه این تلاشهای جمهوری اسلامی ابراز می شود، از خود واکنش نشان داد و حبیبی معاون اول رفسنجانی مدعی شد که تحقیقات ایران در زمینه های اتمی، دارای جهت نظامی نیست. جمهوری اسلامی مدتی است

در پیامی به مناسبت حج، خطاب به مسلمانان

خامنه ای: از بنیادگرا بودن نهراسید!

مذاکراتی طولانی بین جمهوری اسلامی و عربستان سعودی در مورد چگونگی انجام مراسم برائت از مشرکین صورت گرفت. این مراسم سرانجام روز ۲۸ خرداد در برابر "بسته خامنه ای" در مکه که از سوی جمهوری اسلامی برپا شده بود انجام گرفت. دولت عربستان موافقت کرده که این مراسم در مکه صورت گیرد، اما بر خلاف خواست جمهوری اسلامی از راهپیمایی و تظاهرات در خیابانها ممانعت کرد و این مراسم را هملا در چارچوب ایرانیان محدود نمود. مراسم برائت از مشرکین "با آرامش برگزار شد. همزمان با برگزاری این مراسم عوامل جمهوری اسلامی با برگزاری مجالس یادبود بقیه در صفحه ۳

هفته گذشته مراسم حج در عربستان سعودی آغاز شد. برای شرکت در این مراسم جمع کثیر مسلمانان از سراسر جهان راهی شهرهای مدینه و مکه شدند. گفته می شود ۱/۵ تا ۲ میلیون نفر در مراسم امسال شرکت کرده اند. از ایران ۱۱۵ هزار نفر راهی عربستان شده اند. شرکت زائران ایرانی در مراسم حج با حساسیت و نگرانی همراه بود. چهار سال پیش عوامل حکومت اسلامی تظاهرات خونینی زیر عنوان "برائت از مشرکین" به راه انداختند که به کشته شدن حداقل ۴۰۰ تن از زیارت کنندگان انجامید. پس از ۳ سال وقفه در شرکت مسلمانان ایرانی در مراسم حج که بدنبال این حادثه پیش آمد و همزمان با بمبید مناسبات و از سرگیری روابط رسمی بین دو کشور، زائران ایرانی موفق شدند راهی عربستان شوند. دولت عربستان سعودی شرط شرکت زائران ایرانی را خود داری از انجام تظاهرات اعلام کرد. به نوشته روزنامه های وابسته به محافل خط امامی یکی دیگر از شرایط عربستان سعودی، برکناری سید احمد خمینی از مسئولیت حجاج ایرانی بوده است که خامنه ای و هاشمی رفسنجانی با آن موافقت کرده اند.

نماینده رودبار:

زلزله زدگان را جدی بگیرید و گرنه منطقه بحرانی می شود

سخنرانی نماینده رودبار - یکی از مراکز اصلی زلزله - در جلسه ۲۲ خرداد ماه مجلس، ابعاد دروغگویی سران رژیم را آشکار ساخت. مسلم میرزاپور نماینده رودبار در سخنان پیش از دستور خود گفت: پیشرفت بازسازی مناطق زلزله زده کنداست زیرا دستگاهها با مشکل اعتباری مواجه هستند و هنوز اعتبارات ارزی به دستگاههای اجرایی ابلاغ نشده است. وی افزود: بنیاد مسکن که مسئول اسکانهای دائم و آوار برداری و تهیه نقشه روستاهاست فاقد حتی یک ماشین سنگین است. به جهاد سازندگی که عهده تاسیسات زیر بنایی روستاها به عهده آن است تا حال یک دلار ارز تخصیص داده نشده و فصل کار هم بقیه در صفحه ۲

در آستانه یکمین سال فاجعه زلزله شمال کشور که به کشته شدن بیش از ۵۰ هزار تن از هموطنان ما انجامید و نیم میلیون نفر را بی خانمان کرد، سران رژیم بر تبلیغات خود مبنی بر باز سازی مناطق ویران شده و "حجم عظیم کارهای انجام شده" افزودند. رفسنجانی روند بازسازی مناطق آسیب دیده را خوب و مطلوب توصیف کرد و بانک مرکزی با ارایه آماری میزان اعتبارات تخصیص یافته برای باز سازی مناطق زلزله زده در سال ۶۹ اعلام کرد. مطابق گزارش بانک مرکزی نزدیک به ۴۰ میلیارد تومان به صورت هزینه های دولتی و وامهای پرداخت شده، برای بازسازی ویرانی ها اختصاص یافته است.

از فاجعه ۳۰ خرداد ۱۰ سال گذشت

در صفحه ۲

عراق به دوران ماقبل صنعتی بازگشت داده شد

گزارش یک هیئت سازمان ملل متحد پیرامون اوضاع عراق

آنچه را برای بازسازی زیربنای نابود شده عراق مورد احتیاج است در بر نمی گرفت، چه رسد به بررسی مسائل مربوط به تکامل آتی این کشور، بنا بر این در بخشهای مختلف این گزارش تلاش میشود که تدابیر ضرور را در عاجلترین حیطه های کمک رسانی های انسانی بیان گردد. این حیطه ها عبارتند از: تضمین تامین آب، ایجاد امکانات دوا و درمان و تامین ضروریات اولیه بهداشتی و پزشکی و تهیه وسایل معیشت. برای این تدابیر لازم است، مکان هایی برای وسایل لجستیکی آماده شوند. برای انجام هرگونه تجزیه و تحلیلی باید این واقعیت تلخ را در نظر گرفت که بر اثر جنگ هملا اغلب منابع انرژی (بجز تعداد محدودی ژنراتور قادر به کار) و وسایل ارتباطی مدرن نابود شده اند. این شرایط، همراه ناآرامیهای داخلی اخیر در بخشهایی از کشور باعث شده که مسئولان امر در شرایط فعلی بقیه در صفحه ۳

اوضاع عراق و نیز البته با گزارش اخیر اونیسف (UNICEF) پیرامون وضعیت بهداشتی و معیشتی و چگونگی تامین آب آشامیدنی در بغداد و اطراف آن کاملا آشنا بودیم. اما باید تذکر بدیم، چیزهایی که خواننده و یا دیده بودیم به طور واقعی ما را با ابعاد ویژه ویرانیهایی که کشور را به ماتم برده است، آشنا نکرد. جنگ اخیر نتایج مرگباری برای زیربنای اقتصادی جامعه ای که تا ژانویه ۱۹۹۱ در ابعاد نسبتا بالایی مدرنیزه شده بود، داشته است. امروز اغلب وسایل حفظ حیات معاصر بکلی نابود شده و یا همیقااز کار افتاده اند. عراق برای زمان نامعلومی به یک دوران ماقبل صنعتی به عقب برده شد. البته با همه عواقب منفی و محدودیت های جامعه ای که به صنعت وابسته بوده و از انرژی و تکنیک در ابعاد گسترده ای بهره می گرفته است. مأموریت من به ارائه ارزیابی از کمکهای انسانی فوری مورد نیاز، محدود بود. این مأموریت وظیفه سنگین بررسی

یک هیات نمایندگی سازمان ملل متحد به سرپرستی مارتی آهتیساری (Martti Ahtisaari) متشکل از نمایندگان ارگان های مختلف سازمان ملل، از ۱۰ الی ۱۷ ماه مارس جهت تهیه تصویری از اوضاع پس از جنگ و کمک های انسانی مورد نیاز، در عراق بسر برد. گزارش آنها تصویری هراسناک درباره نتایج جنگ ارائه داده و قبل از همه زیربنای صنعتی عراق، که تقریبا به طور کامل ویران شده، و تاثیر جنگ بر وضعیت زیستی مردم را مورد بررسی قرار داده است. گروه های کار این هیات، همدا در بغداد و اطراف این شهر فعال بودند. به علاوه از موصل در شمال عراق نیز بازدید شد. مقامات عراقی سفر این هیئت را به بصره، کرکوک و سایر نقاط به هلا آمینیتی منع کردند. در زیر بخشهایی از گزارش هیئت نمایندگی سازمان ملل متحد درج می شود.

صدور احکام اعدام در کویت

چهارتن از محکومین به اعدام در کویت، تبعه اردن اند. یکی از مقامات وزارت خارجه اردن گفت مردم کشورش از آنچه در کویت می گذرد بقیه در صفحه ۳

سریع و مقابله با معیارهای حقوقی بین المللی برگزار شد. هفته گذشته اردن خواهان دخالت جامعه بین المللی برای جلوگیری از اعدام شهروندان اردنی در کویت گردید. حداقل

دادگاه های نظامی در کویت دوازده نفر را به اتهام همکاری با اشغالگران عراقی در دوره حضور ارتش عراق در این کشور به اعدام محکوم کردند. محاکمه متهمان به همکاری با عراقی ها به طور

به دنبال کارناوال پیروزی در آمریکا، دولت انگلستان نیز برای تاکید بر نقش خود در جنگ خلیج فارس، جشن پیروزی به راه انداخت. ولیعهد کویت و نخست وزیر انگلستان ناظر نمایش هستند. آنچه که در رسانه های آمریکایی و انگلیسی کمتر جایی دارد، انعکاس درد بازماندگان دهها هزار کشته عراقی، رنج میلیونها آواره و نابودشدن دستاورد چنددهه تلاش مردم این کشور است. همچنین آنچه که نادیده گرفته می شود، چو بهای داری است که خانواده فاسد الصباح برای ادامه حکومت خود در کویت برپا کرده است.

از فاجعه ۳۰ خرداد ۱۰ سال گذشت

سی خرداد هزار و سیصد و شصت، تهران، میدان فردوسی، صدای شعارهای "مرگ بر ارتجاع" و "مرگ بر بعثتی"، با هریده های "حزب فقط حزب الله"، با صدای زنجیرهایی که اوباش دور سر خود می گردانند، با صدای ترمز و انتعایی که "حزب الله" بار زده اند و یکی پس از دیگری سر می رسند، با صدای چکمه کمیته چی مازوی آسفالت، با صدای رگبار مسلسل ها، با فریاد دخترانی که اوباش یا جنگ انداختن در گیسوانشان به طرف و انت ها می کشانندشان، با صدای خفه بر خور دچماق ها و جمجمه ها، با بوی خون و گاز اشک آور در هم آمیخته است. حزب الله، به شکار انسان آمده است، آمده است تا "دشمن امام" را زنده یا مرده بگیرد. و بیشتر زنده میگیرد. و انتها و جیب ها پر از دختران و پسرانی است که با سر روی خون آلود، گناه هنوز بر آفر وخته و ستیزه جو، و گناه نگران از سرنوشتی که در انتظار شان است، اسیر شده اند. برخی از آنها هیچ گانهی ندارند جز آنکه در موقعی نامناسب، در جایی نامناسب بوده اند. آنها نتوانسته اند مانند صاحبان صدها جفت لنگه کفشی که بر کف خیابان پراکنده است، خود را از مهلکه نجات دهند.

فقط چند صد متر آنسو تر، فاجعه آغاز می شود. اینجا یکی از مقرهای بی شمار کمیته است. بخشی از شکار را به اینجا آورده اند. قرار است همه را به اوین و بقیه زندانها ببرند، اما تعدادی از جنایتکاران او نیفورم دارویی او نیفورم که سر کرده ما شان به آنها گفته اند این بار قضیه جدی است، از هم اکنون دست به کار شده اند. از پشت درهای بسته انتعایی کمیته، فریادهایی به گوش میرسد که موبرتن همه راست می کند.

برای خیلی ها، ایستگاه اول همان اوین است و آنجا است که جوی خون جاری است. از بعضی اصلا سئوال نمیکند. همان ساعات و دقائق اول، تیرباران، محاربه با خدا هاقبتش همین است. توی همه احادیث هم نوشته اند. آن شب چند نفر را کشتند؟ در اوین، سخن از اهداد سه رتمی و چهار رتمی است.

و شبهای بعد، و ماهها و سالهای بعد. تا همین الان، سی خرداد، روز شروع واقعی حکومت فقهدار ابعاد سراسری بود. بهتر بود ضمیمی اسم سی خرداد را یوم الله اصلی می گذاشت. سی خرداد، سند هویت این حکومت است. این حکومت یعنی سی خرداد و تداوم آن.

ابعاد فاجعه ای که ده سال پیش رخ داد، فراتر از آن است که قلم از همده و وصفش بر آید. شاید نشستن و گفتن از این فاجعه محیب به ویژه برای ما دشوار بنظر رسد. مایی که در آن زمان روندی را آغاز کرده بودیم که در تداوم آن با حکومت در یک جبهه قرار گرفتیم و بر سرکوب آزادی و دموکراسی از جمله در ۳۱ خرداد ۶۰، چشم پوشیدیم. شایسته مان بود که چنین شود، اما شد. نه نیت خیر و نه هیچ توجیه دیگری از بار گناه ما نمی کاهد. تنها احساس شریف انسانی که امروز، ده سال پس از آن روز های سیاه، بانگاهی دوباره به سی خرداد به ما دست می دهد، احساس شرم است. باید شرمگین باشیم و از این نیز نهراسیم که بیان این احساس، به ابزاری در سوداگری سیاسی این و آن بدل شود.

بهای خطای هولناکمان را گران پرداختیم. شاهد این مدعی، صدها تن از یارانمانند که در زیر خاک خفته اند. هیولایی که در سی خرداد ۶۰ نقاب از چهره بر گرفت، ما را نیز قربانی خود کرد.

سی خرداد، لکه تنگ ابدی بر پیشانی رژیم قمعاست، لکه ای که گذشت سالها آن را نمی شوید. اما فاجعه سی خرداد بزرگتر از آن بود که به گفتن همین نکته اکتفا کنیم. مصیبتی که پس از سی خرداد دامن گیر مردم ما شد، چنان ابعادی داشته و دارد که همه باید از خود بپرسند آیا امکان نداشت که چنین نشود؟

اگر حزب توده ایران و سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به جای حمایت از رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی، به همکاری و اتحاد با نیروهای اپوزیسیون دمکراتیک روی می آوردند، اگر اپوزیسیون رادیکال به جای سمت گیری مبارزه مسلحانه، شیوه هایی دیگر را در پیش می گرفت، آیا رژیم خمینی می توانست سرکوب باین ابعاد آغاز کند؟ بدون تردید نمی توان مسئولیت تحمیل مبارزه مسلحانه به اپوزیسیون رادیکال را بر عهده نیروهای چپ دانست. آندسته از نیروهای چپ که در آن زمان در صفوف اپوزیسیون رادیکال رژیم جای داشتند، نه آماده مبارزه مسلحانه بودند و نه حد تاثیر گذاری آنها اجازه پیشبرد چنین سیاستی را در کل اپوزیسیون رادیکال می داد. آنها نیز ناچار به پذیرش یک موقعیت ایجاد شده بنا به تصمیم دیگران شدند، تصمیمی که از یک سو توسط خمینی و از سوی دیگر، در رهبری مجاهدین اتخاذ شد.

اسلوبی که رهبری مجاهدین در تصمیم گیری خرداد ۶۰ خود از آن پیروی کرد، بعدها اسلوب راهمبای همه تصمیمات مهم بعدی تبدیل شد. تصمیم به راه اندازی "تظاهرات مسلحانه"، تصمیم به "زدن سر انگشتان رژیم"، تصمیم به انتقال به عراق، و تصمیم به پیشروی انتحار آمیز به سوی کرمانشاه. این اسلوب، بازی با سرنوشت مردم و جان انسانها و در خوش بینانه ترین حالت تسلیم به ولونتاریسم محض است.

تاکتیکیهای مجاهدین نه فقط ضربات جبران ناپذیری بر پیکر این سازمان وارد کرد بلکه با دامن زدن به جو خشونت و سرکوب و ترور به رشد جنبش دموکراتیک نیز صدماتی فراوان زد و باعث گردید که رژیم با استفاده از این فضای خشونت و ترور پایه های استبداد خونریز خود را تحکیم کند و جنبش دموکراتیک را در خون خفه کند.

رهبری مجاهدین هر سال سی خرداد را بهانه تبلیغات گسترده و قتلو گرایانه ای در باره قدرت سازمان خود قرار می دهد. امسال، مجاهدین در خارج از ایران مراسم سی خرداد را منصل تر از سالهای پیش برگزار کردند.

این تکرار هر ساله، هیچ امیدی بر نمی انگیزد که سازمان مجاهدین این پرسش را در دستور کار خود قرار دهد که ماجراجویی های ده سال اخیر، واقعا چه تاثیری بر روند تحولات اوضاع در کشور ما گذاشته و این تاثیر، مثبت یا منفی بوده است. رهبری مجاهدین به سمع خود می کوشد با ترویج کیس شخصیت، با نفی مطلق حق تعیین سرنوشت اعضای این سازمان و با رواج خصومت و دشمنی با سایر نیروهای اپوزیسیون در صفوف مجاهدین، از اندیشیدن آنها به سئوال بزرگی که به مسئولیت مجاهدین در رخدادهای شوم ده سال اخیر باز می گردد، جلوگیری کند. رهبری مجاهدین در این تلاش تاکی موفق خواهد بود؟

وضع نابسامان اقتصاد کشور

از زبان رفسنجانی

هاشمی رفسنجانی در دوره ریاست جمهوری پیش همواره از کامیابی ها و موفقیت های دولت سخن رانده و وضعیت کشور از جمله وضع اقتصادی را بگونه ای تصویر کرده است که گویا کشور اصلا با بحران همه جانبه مواجه نیست و مشکلاتی که وجود دارند در حال حل شدن هستند. رفسنجانی در مصاحبه ها، پیام ها و سخنرانیهای خود مدام از پیشرفت کارها و بهبودهایی که در زندگی مردم حاصل شده است، سخن می گوید. او در پاسخ به سئولات دانشجویان باز هم از پیشرفت اقتصادی و کاهش تورم به زیر ده درصد صحبت کرد و در مقابل این سئوال که برنامه های اقتصادی بخشی از مردم را واقعا مستأصل کرده است، باز شیوه انکار را پیش گرفت و گفت کجای برنامه های اقتصادی مردم را مستأصل کرده است.

ولی فشار و واقعیت ها و زندگی فلاکت بار مردم و همق بحران اقتصادی کشور سرانجام او را هم وادار کرد که به گوشه ای از واقعیت در مصاحبه با روزنامه اطلاعات و در سخنان خود در نماز جمعه در اوایل این ماه اعتراف کند.

رژیم جمهوری اسلامی در طی حاکمیت خود بخش اعظم بودجه کشور را به جنگ ویرانگر ایران و عراق - سر - از سرمایه گذاری در مسائل زیر بنایی، نوسازی و گسترش آنها و دداری و ورزید، بالتلیجه امروز اقتصاد کشور در زمینه مسائل زیر بنایی با مشکلات زیاد مواجه است. به علاوه کشور به همان صورت وابسته باقیمانده است. رفسنجانی در مصاحبه با روزنامه اطلاعات به برخی از این موارد اشاره می کند:

"متأسفانه بخاطر فقدان مسائل زیر بنایی یک جا گیر می افتیم. اگر بخواهیم تولید را اضافه کنیم باید مواد اولیه را از خارج وارد کنیم. وقتی می خواهیم محصولات کشاورزی را در جامعه توزیع کنیم، با کمبود وسایل حمل و نقل در کشور روبرو می شویم." او در مورد وضع راه آهن می گوید: "این راه آهن ما از زمان جنگ جهانی دوم احداث شده و اصلاح خط انجام

نشده است. اگر لکوموتیو هم ککش داشته باشد، خط راه آهن ککش آن را ندارد. هر چند ما لکوموتیو و واگن هم به اندازه کافی نداریم. الان راه آهن ککش اینکه ما سنگ آهن را به کارخانه برسایم نآرد" و "تازه حمل و نقل هوایی از این هم بدتر است، فرودگاه ها ککش ندارند، قدیمی هستند و عمر آنها در حال تمام شدن است. بندرها ککش ندارند. سردخانه نداریم و مشکل خاموشی هم که داریم، رفسنجانی اعتراف می کند که: "هر کجا دست بگذارید نظیر این مشکلات است" و در مورد زندگی مردم می گوید که: "هم اکنون تشر و سبسی از مردم زیر خط فقر زندگی می کنند."

رفسنجانی در خطبه نماز جمعه تهران این مسائل را بطور روشن تر و مختصر تر بیان می کند:

"ما در این ۷ و ۸ سال اقدامی در جهت خرید کامیون به عمل نیاوردیم یا کم خریدیم، باید اقدام به خرید کامیون نمائیم. اتوبوس نیز نخریده ایم باید بخریم. واگن راه آهن نخریده ایم باید بخریم. راه هایمان را مرمت نکردیم که باید مبادرت به این امر کنیم، بندر هایمان آسیب دیده که باید نسبت به اصلاح آنها اقدام کنیم."

"همه این مسائل چیزهایی است که ما باید اکنون اقدام به انجام آنها کنیم و به حساب جنگ هم نمی توانیم بگذاریم مثلا ما نیروگاه نساختیم، چون پولش را در آن زمان نداشتیم."

"از طرف دیگر انبارها در زمان جنگ تقریبا خالی شده بود و باید این انبارها شارژ شود، زمانی که ما کار در کارخانه ها را شروع کردیم، کارخانه ها هیچ گونه مواد اولیه ای در انبارهایشان موجود نداشتند."

"قطعات ماشین ها مستملک و نرسوده شده، که باید کاملا تعویض گردد. قالبهای کارخانجات باید عوض بشوند در طول ۱۰ سال گذشته تمام اینها به طور راکد به سر می بردند و باید مجددا تاملین کنیم."

"مسئله تامین مسکن عقب مانده چون که ما هیچ گونه مصالحی در دسترس نداشتیم که اقدام به احداث مسکن کنیم. در این زمینه عقب ماندگی زیادی وجود دارد."

اعترافات رفسنجانی در مورد وضع اقتصاد کشور گوشه ای از کارنامه رژیم حاکم در طی ۱۲

سال است. کشور ما بر اثر ادامه جنگ ایران و عراق و سیاست های ضدمردمی رژیم ولایت فقیه با آنچنان مسائل و مشکلاتی مواجه است که به این سادگی و به این زودی حل شدنی نیست. او بعد از این همه فریب کاری مجبور می شود بگوید که "ما دوره سختی در پیش داریم."

به مواردی که رفسنجانی در مورد وضع نابسامان اقتصادی کشور بر شمرده، باید مسائل متعدد دیگری را اضافه کرد تا تصویر نسبتا واقع بینانه از اقتصاد کشور بدست آید. از جمله آنها می توان تیر و وار به موارد زیر اشاره کرد: سقوط تولید ناخالص ملی، کاهش قابل توجه درآمد سرانه، بهره برداری از ۲۵ درصد تا ۳۰ درصد ظرفیت تولیدی کارخانجات کشور، کاهش شدید راندمان کار، کاهش تولیدات صنعتی و افزایش شدید سهم بخش خدمات در تولید ناخالص ملی و رشد سرطان گونه این بخش، افزایش شدید رقم بیکاری، رشد مشاغل کاذب، تمرکز نقدینگی عظیم در دست بخش خصوصی، واردات محصولات کشاورزی از خارج، رشد قول آسانی بوروکراسی در کشور و کسری همه ساله بودجه کشور، رشد سرسام آور تورم و گرانی و غیره.

در واقع بحران اقتصادی در کشور ما همین و همه جانبه است. بخشا به مسائل بالا و بخشا به ساختار اقتصادی کشور بر می گردد که در دوره جمهوری اسلامی ناهنجارتر شده است. فلبه بر بحران مستلزم تحول پایه ای در اقتصاد کشور و ساختار آن است.

مسئله تامین مسکن عقب مانده چون که ما هیچ گونه مصالحی در دسترس نداشتیم که اقدام به احداث مسکن کنیم. در این زمینه عقب ماندگی زیادی وجود دارد."

اعترافات رفسنجانی در مورد وضع اقتصاد کشور گوشه ای از کارنامه رژیم حاکم در طی ۱۲

بها نداشتیم. به تبع آن با خاموشی مواجهیم، سد نساختیم که آبهایمان در حال هزرتند و باید سد بسازیم، پالایشگاه نساختیم که الان باید نفت وارد کنیم."

"برای شهرهای کشور فاضلاب نساختیم که تمامی آنها در این رابطه مشکل داریم. نتوانستیم به شهرها آب برسایم که بسیاری از شهرهای کشورمان در حال حاضر با مشکل کم آبی مواجهند."

"به کشاورزی به اندازه کافی بها ندادیم، کشاورزان کمبود تراکتور و کمباین دارند و به همین دلیل گاهی اوقات محصول از روی زمین برداشت نمی شود. هم چنین وضعیت حمل و نقل مان به آن مرحله از ضعف رسیده است که به میزان دو میلیون تن از بارها و وسایلمان در دریا معطل مانده و کارخانه ها و انبارها منتظر رسیدن این وسایند."

تومان است که بیش از ۴۰ درصد هزینه های پیش بینی شده نیست. نماینده رودبار سپس نسبت به خطر رشد و بروز نارضایتی مردم مناطق زلزله زده پرداخت و در این مورد هشدار داد. وی گفت: از وزیر محترم کشور تقاضا میشود با توجه به مسئولیت خطیری که در اصل ۱۲۷ قانون اساسی به عهده شان گذاشته شده و با عنایت به دلسوزی

ایران، انرژی اتمی و بمب اتمی

بقیه از صفحه اولی

کشورهای صاحب تکنولوژی و صاحب سرمایه در حال چاره اندیشی برای دستیابی به اشکال دیگری از انرژی هستند. ریسک رو آوردن به انرژی اتمی در کشوری فاقد تکنولوژی و فاقد مدیریت سالم و جدی آنچنان بزرگ است، که تلاش در این زمینه را می توان تدارک یک فاجعه نام نهاد. این تلاش شوم حتی اگر همپیوند با برنامه دستیابی به سلاح اتمی نباشد، محکوم است. هم در ایران باید در زمینه این ماجراجویی افشاکگری کرد و اذهان را نسبت به عواقب تلاشهای اتمی رژیم و بودجه هنگفتی که صرف آنها می شود آگاه ساخت و هم در خارج حساسیت جهان نسبت به برنامه های رژیم را برانگیخت.

ها و تلاش هایی که در ابتدای زلزله تا اتمام اسکان موقت داشتند بازسازی را بیش از اینها جدی فرض کنند. مردم احساس میکنند کم فراموش شده اند. امکان زندگی طولانی در یک اتاق محقر و چند سر عائله و اسباب و اثاثیه جزئی منزل مقدور نیست و می ترسم اگر ما امسال این مردم داغدار را زیر پوشش سقف اسکان دائم ببریم بحران برای مردم و منطقه ایجاد

نماینده رودبار: زلزله زدگان را جدی بگیرد و گرنه منطقه بحرانی می شود

تومان است که بیش از ۴۰ درصد هزینه های پیش بینی شده نیست. نماینده رودبار سپس نسبت به خطر رشد و بروز نارضایتی مردم مناطق زلزله زده پرداخت و در این مورد هشدار داد. وی گفت: از وزیر محترم کشور تقاضا میشود با توجه به مسئولیت خطیری که در اصل ۱۲۷ قانون اساسی به عهده شان گذاشته شده و با عنایت به دلسوزی

۳ ماه است که سپری شده است. چطور می شود با این وضع بازسازی کرد؟ نماینده رودبار در ادامه سخنان خود خاطر نشان کرد. اعتبارات ریالی که جدیداً ابلاغ شده با کاهش اعتبارات همراه است. جهاد سازندگی برای پروژه مناطق زلزله زده حدود ۷۰۰ میلیون تومان پیش بینی دارد و لی اعتباری که تخصیص داده شده حدود ۳۰۰ میلیون

بقیه از صفحه اول

خامنه‌ای: از بنیادگر بودن نهراسید!

بقیه از صفحه اول

کشته شدگان ۴ سال پیش در عربستان سعودی و ایران، به تبلیغات در میان حجاج دست زدند. گزارش‌های منتشر شده از مکه حاکی از آن است که مراسم "برائت از مشرکین" جمهوری اسلامی و مجالس عزاداری و یادبود آن مورد توجه و استقبال زائرین ایرانی و خارجی قرار گرفته است.

همزمان با اجرای سنت "برائت از مشرکین" خامنه‌ای که از سوی جمهوری اسلامی ولی امر مسلمین سراسر جهان خوانده میشود، پیامی خطاب به حجاج و مسلمانان دنیا منتشر کرد. بخش مهمی از این پیام به نصایح اخلاقی و دینی و تشویق مسلمانان به مبارزه با "شُرک" اختصاص یافت.

خامنه‌ای در چند جای پیامش به امریکا حمله کرد. او از جمله گفت که تنها همیشه از چوب و سنگ ساخته نمی‌شوند و بتی که بسیاری از مردم جهان از جمله بسیاری از مسلمین امروز به جبر و تحمیل به عبادت و اطاعت از آن وادار می‌شوند، بت قدرت امریکاست که همه شئون فرهنگی و سیاسی و اقتصادی مسلمین را در قبضه گرفته است. خامنه‌ای در پیام خود افزود: فریاد برائت که

امروز مسلمانان سر می‌دهند فریاد برائت از استکبار و ایادی آن است که در کشورهای اسلامی اعمال نفوذ می‌کنند. او از مسلمانان خواست که از بنیادگرایی نترسند و از تممت ارتجاج و سنت‌گرایی آشفته نشوند و از اهداف اسلامی دست برندارند. "ولی امر" ادعایی جمهوری اسلامی مسایل کشمیر و عراق را از مسایل مهم مسلمانان و مسئله فلسطین را محمترین مسئله کنونی جهان اسلام نامید و تاکید کرد که مسلمانان در مبارزات خود باید نام و هدف اسلام را تکرار کنند و با هدف اسلام دشمن را به طمع نیندازند و هدف را مبهم و غبار آلود نسازند.

در پیام خامنه‌ای بر خلاف خمینی که همواره "حکام حجاج" را مورد حملات شدید قرار می‌داد، در باره دولت عربستان و حضور سربازان امریکایی در "سرزمینهای مقدس" سکوت شده است. این پیام علیرغم تبلیغات حکومت اسلامی توجه چندانی را در میان صدها هزار زائر به خود جلب نکرد. انتقال زائران به عزافت و مراسم حج از اواخر هفته گذشته آغاز شد.

ادامه مذاکرات پیرامون اختلافات مالی ایران و فرانسه

بقیه از صفحه اول

مذاکرات در مورد باقیمانده طلب ایران ادامه دارد. مذاکرات اخیر در پاریس به دنبال گفتگوی تلفنی هاشمی رفسنجانی با فرانسوا میتران رئیس جمهور فرانسه در روز ۲۵ خرداد آغاز گردید. در این مذاکره تلفنی روسای جمهور دو کشور از روند حل اختلافات مالی دو کشور ابراز رضایت کردند.

گفته می‌شود میتران در این گفتگو ابراز تمایل کرده است که پس از سفر هاشمی رفسنجانی به پاریس، از تهران دیدن کند. سخنگوی وزارت خارجه فرانسه در پاریس اعلام کرد که حصول توافق نهایی در مورد اختلافات مالی دو کشور راه سفر رسمی هاشمی رفسنجانی به فرانسه را هموار خواهد کرد. این سفر قرار است در پائیز آینده صورت گیرد.

صدور احکام اعدام در کویت

بقیه از صفحه اول

این حال امریکا "نگرانی" خود در مورد محاکمات را به اطلاع دولت کویت رسانده و پاسخی نیز دریافت کرده است.

تاکنون در کویت ۲۱ تن به اعدام محکوم شده‌اند. خاویر پرز دو کوئیار دبیرکل سازمان ملل متحد، کویت را فراخواند شش روزنامه‌نگار محکوم به اعدام را مورد هتو قرار دهد. سخنگوی پرز دو کوئیار در نیویورک اظهار داشت دبیرکل سازمان ملل هیچ اطلاعی از جرم این روزنامه‌نگاران ندارد و امیدوار است دولت کویت بدلائل انسانی آنها را هتو کند. شش روزنامه‌نگار مزبور اخیراً به هتو فعالیت خود برای یک روزنامه عراقی که هنگام حضور عراق در کویت انتشار می‌یافت، به اعدام محکوم شدند.

"خشمگین" اند. وی افزود اردن خواهان محاکمات عادلانه و تضمین حقوق متهمان مطابق با معیارهای بین‌المللی است. این مقام اردنی خاطر نشان کرد دولت متبوعش از سازمان ملل، اتحادیه عرب، واتیکان، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و سازمان هتو بین‌الملل در این مورد کمک خواسته است. وی تاکید کرد احکام صادره تناسبی با اتهام محکومین ندارد.

آمریکا فعلاً قصد موضعگیری در مورد احکام صادره در کویت را ندارد. ریچارد بوچر سخنگوی وزارت خارجه ایالات متحده گفت چنین موضعگیری‌ای "نامناسب" خواهد بود زیرا واشنگتن در همه موارد اطلاعات کافی ندارد. این سخنگو افزود با

عراق به دوران ماقبل صنعتی بازگشت داده شد

بقیه از صفحه اول

گرفتن طبیعت، جامعه و اقتصاد عراق، حتی در کوتاه‌مدت و به‌رغم تلاش شدید مانعی جدی برای موفقیت در حفظ شرایط زندگی در مناطقی که نیاز به کمک‌های انسانی دارند، ایجاد نمیکند.

اعضای هیات با نمایندگان وزارتخانه‌های مربوطه گروه‌های کار تشکیل داده و از موسسات اجتماعی، که در آنجا از گروه‌هایی که به طور ویژه مراقبت میشود، بازدید کردند و از مناطق تولید کشاورزی، یک مرکز کشت، یک مرکز دامپزشکی و یک کارخانه تهیه لبنیات دیدار به عمل آوردند. هیات از امکان بررسی مستقل سطح زندگی مردم در بغداد برخوردار بود. سطح زندگی در ماه‌های اخیر به شدت نزول کرده است در حالیکه قیمت مواد غذایی و سوخت به شدت افزایش یافته‌اند. افزایش قیمت‌ها از ماه‌هاست تا ژانویه انعکاس وضع اضطراری تأمین معیشت مردم بوده است، از ژانویه به این سو افزایش قیمت‌ها شتاب باز هم بیشتری یافته است که علاوه بر انعکاس وضعیت اضطراری معیشتی وضع وخامت‌آلود سیستم حمل و نقل را نیز بازتاب می‌دهد. ضمن گفتگوهایی که با همده فروشان بخش خصوصی انجام دادیم دریافتیم که ذخایر آنها تقریباً به اتمام رسیده و به دلیل کمبود سوخت از هیچگونه امکان حمل و نقل سازمان یافته خصوصی برخوردار نیستند. سیستم جیره‌بندی دولتی قرار بود برای خانواده‌ها امکان برخورداری از اقلام ضروری را به قیمت‌های قبل از ماه اوت فراهم کند. سیستم جیره‌بندی به عنوان نمونه برای هر خانواده پنج کیلو آرد یا سه عدد نان، ده کیلو گاز مایع برای پخت و پز و برای هر فرد یک عدد صابون در نظر گرفته است. که به امانت‌های

وسایله‌هایت به حمل آمدن نشان داد که اغلب خانواده‌ها جیره کامل خود را دریافت نمی‌کنند زیرا

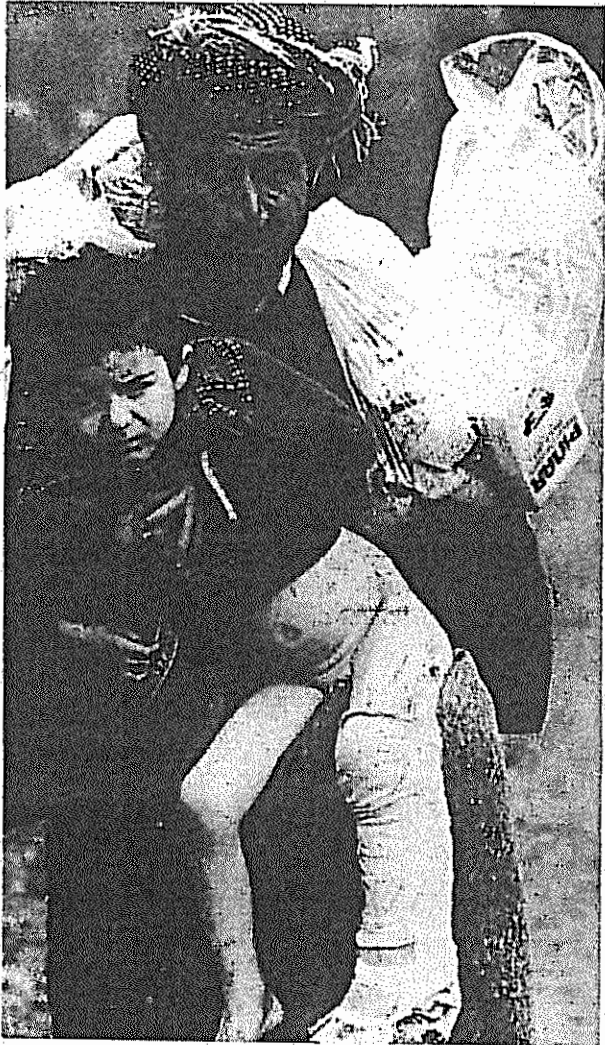
حتی قادر نباشند ابعاد فاجعه را بسنجند چه رسد به آنکه در برابر آن عکس‌العمل مقتضی نشان دهند زیرا که قادر نیستند اطلاعات همه‌جانبه و تضمین شده‌ای کسب کنند. به علاوه بخش عمده مواد سوختی جهت تأمین انرژی برای وسایل حمل و نقل، سیستم‌های آبیاری و یا ژنراتورهای برق مورد استفاده قرار می‌گیرند. به این ترتیب مثلاً وسایل پزشکی با دشواری بسیار و اغلب با تأخیر زیاد به مراکز پزشکی آورده میشوند. اطلاعات پیرامون احتیاجات در محل به‌کندی و به حد ناگفتنی جریان می‌یابند. برای اغلب کارکنان به‌کلی غیرممکن است به محل کار خود بروند. بنا بر ارزیابی مسئولان امر و سندیکاها ۹۰ درصد کارگران صنعتی به‌بی‌کاری محکوم شده و از پایان ماه مارس حقوقی دریافت نداشته‌اند. ادارات دولتی اکنون با حداقل پرسنل مشغول به کارند. عراق قبل از رخدادهای اخیر ۷۰ درصد وسایل معاش مورد نیاز خود را وارد میکرد. امروز بر اثر کمبود سوخت عدم امکان ورود کالا در هم شکستن عملی سیستم توزیع، تأمین وسایل معیشت به وسیله بخش خصوصی در همین افزایش دائمی قیمت‌ها به حداقل رسیده است. قیمت بسیاری از مواد غذایی اکنون بالاتر از آن چیز است که اغلب خانواده‌ها قادر به تأمین آنند. تولید کشاورزی در ابعاد بزرگی مکانیزه شده و زمین‌های کشاورزی وسیعی به آبیاری با کمک سیستم‌های آبیاری مصنوعی وابسته‌اند. اگر موحد برداشت عمده محصول در ژوئن ۱۹۹۱ به‌وسیله کمبود سوخت ماشین‌های کشاورزی و پمپ‌های آب به‌طور جدی تحت تأثیر قرار گیرد، اوضاع وخامت‌بار کنونی بیش از پیش به وخامت خواهد گرایید. همانطور که زیلا تشریح می‌شود ممکن است محصول سال ۱۹۹۲ به دلایل مختلف حداقل به‌همان میزان محصول ۱۹۹۱ به خطر افتد. کمبود انرژی با در نظر

مسعود بارزانی: خوش بینی دوباره

بقیه از صفحه اول

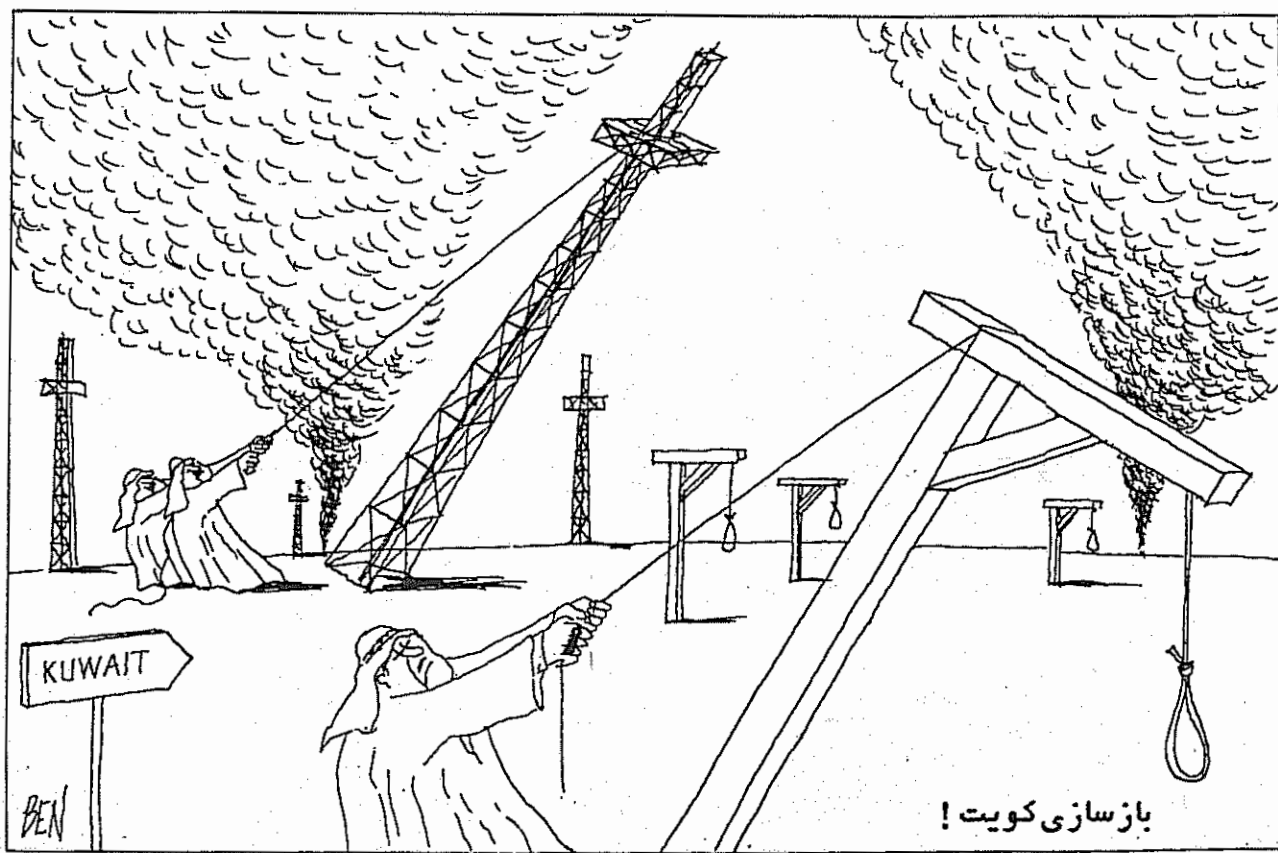
او قدر امضای خود را می‌داند و زیر قرارداد امضا شده نخواهد زد. وی تلویحا از امریکا به عنوان ضامنی برای پایبندی صدام حسین به قرارداد دولت بغداد با کردها، نام برد. دو هفته پیش رهبران کرد اعلام کرده بودند که امریکا خواهان تقویت صدام است و صدام حسین در امر پیش‌برد مذاکرات مانع تراشی می‌کند.

شد که آیا کردها بدون نیروی مسلح پیشمرگه می‌توانند خودمختاری به‌دست آمده را حفظ کنند؟ مسعود بارزانی در پاسخ گفت که نیروی پیشمرگه به درون ارتش و پلیس خواهد رفت و دیگر ضرورتی ندارد که سازمان‌های سیاسی دارای نیروی مسلح باشند. وی افزود که صدام حسین برای بقای خود به تاکتیک مذاکره با کردها روی آورده است.

هزار درصد افزایش یافته است. بسیاری از کارکنان حقوق دریافت نمی‌دارند، سیستم بانکی عمدتاً از کار افتاده است. به‌طور خلاصه باید گفت اکثر خانواده‌ها قدرت خرید کافی جهت حفظ حداقل سطح زندگی را ندارند.

مراکز توزیع اغلب خالی‌اند. پایین آمدن کیفیت مواد غذایی آنچنان جدی است که بیماری‌های بسیاری راباهت شده است. اغلب خانواده‌ها می‌گفتند که برایشان ممکن نیست نیازهای خود را از بازار خصوصی تأمین کنند. قیمت اکثر مواد غذایی ضرور بیش از

بازسازی کویت!

معاون بنیاد مستضعفان : اموال مصادره شده طاقتیان پس داده نمی شود

عباس خواجه پیری معاون حقوقی بنیاد مستضعفان و جانبازان ، امر پس دادن اموال " طاقتیان " را به شدت تکذیب کرد و گفت : این اشتباه فاحش است که برخی از افراد مرتکب میشوند . بنیاد ، خودش مالی از کسی مصادره نکرده که حالا آنرا پس بدهد . هر مالی که وارد بنیاد شده بر اساس حکم قضایی و حاکم شرع بوده است . بنیاد اختیار گرفتن مالی بدون دستور مقام قضایی را دارد و نه حق استرداد این اموال را به اشخاص دارد .

موضوع باز پس دادن اموال و سرمایه های " طاقتیان " همزمان با مذاکرات دولت رئیسانجانی آنها بر سر زبانها افتاده و گفته می شود که رئیسانجانی بر ای جلب رضایت سرمایه داران مقیم غرب و به ویژه امریکا تولیابی در مورد باز گرداندن سرمایه های آنان داده است .

خواجه پیری ، تعداد احکام قطعی مصادره شده توسط بنیاد را حدود ۳ هزار مورد ذکر کرد . این مصادره ها در بعضی از موارد شامل تمام اموال و در بعضی از موارد شامل قسمتی از اموال محکومین می باشد . وی احکام غیر قطعی را حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ پرونده اعلام کرد و گفت که به زودی در مورد آنها تصمیم گرفته خواهد شد .

به گفته معاون حقوقی بنیاد مستضعفان ، این بنیاد که یکی از بزرگترین موسسات اقتصادی جمهوری اسلامی است از این هفته وارد بازار بورس شده است . هدف از این اقدام کمک به دولت برای بازسازی کشور اعلام گردیده است .

ادامه پیشروی آب دریای خزر

پیشروی آب دریای خزر همچنان ویرانی بیار می آورد . این بار در سواحل جنوب غربی در منطقه بندر انزلی آب دریا پیشروی کرد و بخشی از زمینهای مزروعی ، مناطق مسکونی ، تجاری و آموزشی را در بر گرفت و یا تحت محاصره قرار داد . به گفته استاندار گیلان از میان آسیب دیدگان ، ۳۵۰ خانوار باید برای همیشه منازل خود را تخلیه و رها کنند . دو هفته پیش در این حادثه در ساحل ترکمن صحرا ، در کرانه جنوب شرقی دریای خزر ، پیشروی آب به بی خانمانی ۵۰۰۰ تن و ویرانی های قابل توجهی انجامید به نوشته روزنامه ها در ساحل نوشهر ۱۵۰ واحد مسکونی در معرض نابودی قرار دارند . علاوه بر این در همین زمان در شوروی در ساحل ترکمنستان در شرق و سواحل لنکران در غرب دریای خزر پیشروی فوق العاده و ناگهانی آب خسارات بسیاری در پی داشت .

در باره علت پیشروی آب دریا در میان متخصصین امر فرضیه های گوناگونی تحت بررسی است . آخرین فرضیه ای که نظر دانشمندان شوروی را جلب کرده است بالا آمدن تدریجی کف دریا در اثر فعل و انفعال و حرکت لایه های زیرین پوسته کره زمین است . سطح آب دریا تنها از اسفند ماه تاکنون چهل سانتیمتر بالاتر آمده است .

ریزش ۳۵۰۰ تن گاز وئیل به دریای خزر

بدنبال شکسته شدن خط لوله انتقال گاز وئیل در منطقه تنکابن مازندران حجم بزرگی از گاز وئیل وارد آبهای دریای خزر گردید که به آلودگی منطقه وسیعی از دریا انجامید . مقدار گاز وئیلی که در پی این حادثه سطح دریا را پوشاند ۳۵۰۰ تن برآورد شده است . در پی این حادثه یکی از مقامات حفاظت محیط زیست مدعی شد که این واقعه هیچگونه آسیبی به آبزیان دریا وارد نکرده است . این مقام در این مصاحبه هم چنین ادعا کرد که لکه های نفتی خلیج فارس نیز نتوانسته است زبانی متوجه آبزیان خلیج نماید !

مذاکرات وزیر نفت در مسکو

طی ماههای اخیر جمهوری اسلامی مذاکرات و گفتگوهای متعددی پیرامون صدور نفت و گاز و جلب سرمایه گذاری خارجی در صنایع نفت با کشورهای شرکتجای نفتی مختلف انجام داده و قراردادهایی را به امضا رسانده است . ماه گذشته نیز یک کنفرانس بین المللی به همین منظور در اصفهان برگزار شد . اخیرا یک هفته نامه چاپ نیکوزیا خبر داد که جمهوری اسلامی تصد دارد برای نوسازی صنایع نفت و افزایش تولید ، ۵ میلیارد دلار در این صنایع سرمایه گذاری کند . به گفته وزیر نفت ، جمهوری اسلامی در صدد است میزان تولید خود را تا ۵ میلیون بشکه در روز افزایش دهد . برای دستیابی به این هدف ، صنایع نفت باید نوسازی و بسیاری از قسمتهای آن بازسازی شوند . امکانات تولید ، تصفیه و صدور نفت ایران در جریان جنگ ۸ ساله با عراق به شدت لطمه دید . دولت ایران میزان خسارات وارده به پالایشگاهها و صنایع نفت را بیش از ۸۰ میلیارد دلار اعلام کرده است . به نظر نمی رسد که جمهوری اسلامی با مشکلات مالی و ارزی فراوان بتواند بخشی از این خسارات عظیم را نیز جبران کند .

فلامرضا آتازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی روز یکشنبه ۲۷ خرداد به قصد مذاکره با مقامات نفتی اتحاد شوروی ، هازم مسکو شد . وی در مسکو با مقامات شوروی پیرامون همکاری در امور مربوط به بهره برداری و بازاریابی نفت و گاز گفتگو کرد . آتازاده هنگام ورود به مسکو گفت : اتحاد شوروی مایل است بر میزان خرید گاز طبیعی از ایران بیفزاید . علاوه بر این موضوع در خواست جمهوری اسلامی در مورد ارسال گاز طبیعی ایران از طریق شوروی به اروپا نیز مورد مذاکره قرار گرفت . همکاری شوروی با سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) از جمله موارد دیگر مورد گفتگوی طرفین بود . وزیر نفت جمهوری اسلامی را در سفر به مسکو اعضای کمیسیون نفت مجلس شورای اسلامی و تعدادی از کارشناسان و مقامات وزارت خارجه همراهی می کردند . در این سفر موافقت شد که میزان صادرات گاز طبیعی ایران به شوروی که در حال حاضر ۳ میلیارد متر مکعب در سال است ، بتدریج تا ۱۰ میلیارد متر مکعب افزایش پیدا کند .

اعمال فشار برای سواد آموزی

معاون نعت سواد آموزی طی مصاحبه ای در شیراز اعلام کرد که از این پس از امرهای فشار برای سواد آموزی بی سوادان استفاده خواهد شد و در این راستا طرحهای محوب مجلس راهنمای عمل قرار خواهد گرفت . وی از جمله این موارد فشار را عدم صدور کارت پایان خدمت برای سربازان بیسواد ، لغو انتخابات شفاهی و گرفتن امتحان کتبی از متقاضیان گواهینامه رانندگی و جلوگیری از جذب کارگران بیسواد در دستگاههای دولتی اعلام کرد و افزود این اقدامات هم اکنون به اجرا گذارده شده است .

ایجاد ۱۴ پاسگاه جدید انتظامی در منطقه شهری

فرمانده انتظامی شهرستان ری خبر داد که تا پایان سال جاری ۱۴ پاسگاه انتظامی جدید در این شهرستان تاسیس خواهد شد و تعداد پاسگاههای انتظامی منطقه به ۳۰ واحد خواهد رسید . پاسگاههای جدید در دهستانها و مراکز مختلف از جمله مناطق قیامدشت ، شهرک کاروان ، دولت آباد ، چهار دانگه ، کمریزک ، حسن آباد و شهرک واوان دایر خواهد شد . رژیم پس از اقدام نیروهای کمیته ، شعبه بان و ژاندارمری در پی تمرکز هر چه بیشتر نیروهای نظامی و امنیتی خود در سراسر کشور بر آمده و با هزینه های گزافی که به نهاد تازه تاسیس انتظامی اختصاص داده ، تصد دار دکنترل شدیدتری را به اجرا گذارد .

جلوگیری از تردد اتوموبیل های دارای نقص فنی

اداره راهنمایی و رانندگی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی اعلام کرد که از تاریخ اول تیرماه از حرکت اتوموبیل های دودزا و دارای نقص فنی در تمام جاده های کشور جلوگیری خواهد کرد . اکنون مدت است که اداره راهنمایی و رانندگی طرحهایی در جهت لزوم رعایت ایمنی خودرو ها ارائه کرده ، اما این طرحها همواره مورد مخالفت شدید صاحبان وسایل نقلیه قرار گرفته است . زیرا کمبود شدید وسایل یدکی و ترافیکی آنها باعث میشود که تعمیر خود رو ها و تجهیز آنها به وسایل ایمنی یا امکان پذیر نباشد یا با هزینه ای سنگین برای صاحبان اتوموبیل های شخصی توأم گردد .

افزایش بهای گاز وئیل

بنابه تصویب شورای عالی اقتصاد بهای هر لیتر گاز وئیل از ۴ ریال به ۱۰ ریال افزایش یافته است . این تصمیم از بیستم خرداد ماه به اجرا در آمده است . افزایش بهای گاز وئیل شامل موارد مصرف صنعتی ، حمل و نقل و حرارتی می شود . شورای عالی اقتصاد هم چنین افزایش بهای بلیط قطارهای مسافری را نیز مورد تصویب قرار داده است . با این تصمیم بهای بلیط تا ۳۰ درصد افزوده میشود .

فعالیت دوباره جمعیت موقوفه اسلامی

روز ۲۷ خرداد به دعوت " جمعیت موقوفه اسلامی " مراسمی به یاد ۴ تن از سرکردگان این گروه که توسط رژیم شاه اعدام شدند ، در تهران برگزار گردید . " جمعیت موقوفه " در بیانیه ای که به این مناسبت منتشر کرد ، خود را وارث " طلایه داران " نهضت خود نامید که همواره کوشیدند : چون رجایی تا آخرین لحظه حیات " مقلد " امام بمانند ، تابع مخلص ولایت فقیه باشند و حجت شریعه هر کار و گفتار خویش را از ولی فقیه یا فقهایی مثل مطهری و بهشتی بگیرند . همه مواضع و موضع گیریهای خود را بر اساس اسلام فقاقت و " فقه صاحب جواهر " انجام دهند و تشکیلی پدید آورند که به دور از شبکه بندی های فرتبی و شرعی باشد و بادشمنان خدا و ستمگران مستکبر و در راس آنها امریکای جهانخوار بچنگند .

در هفته های اخیر جمعیت موقوفه اسلامی که یک گروه بشدت سنت گرا و ارتجاعی است به فعالیت چشمگیری دست زده است . از سرگیری مجدد فعالیت این جریان را باید در ارتباط با فعالیت های انتخاباتی مجلس چهارم دانست . جمعیت موقوفه با بازاریان و رسالتی هاداری پیوندهای نزدیکی است .

کاهش نرخ رشد جمعیت

گزارش آماری سازمان ثبت احوال کشور حاکی است که از سال ۶۶ تا ۶۹ به استثنای سال ۶۷ ، نرخ رشد جمعیت با کاهش روبرو بوده است . مطابق این گزارش میزان مولید در سال ۶۹ نسبت به سال ۶۸ به میزان ۳/۱۷ درصد کاهش داشته است . مطابق داده های رسمی ایران از نرخ رشد جمعیتی بالایی بر خوردار است و خطر انفجار جمعیت یکی از مشکلات فزاینده کشور است .

بر اساس گزارش سازمان ثبت احوال ، در حالیکه میزان مولد در سال ۶۹ نسبت به سال ۶۸ ۸۲/۶۸ درصد در صد کاهش یافته ، مولد طلاق ۱۱/۴۴ درصد افزایش پیدا کرده است . در این گزارش به دلایل رشد نگران کننده اروپایی خانواده ها در ایران اشاره نشده ، مشکلات شدید اقتصادی و روانی را باید از جمله دلایل افزایش طلاق در ایران دانست .

خبرهای کوتاه

- از روز شنبه یکم تیر ماه کنفره نظامی گنجوی شاهر نامدار قرن ششم هجری در شهر تبریز گشایش یافت .
- نرخ افزایش جمعیت کشور در سه سال گذشته با کاهش اندکی همراه بوده است . در سال ۱۳۶۹ بر جمعیت کشور یک میلیون و پانصد هزار نفر افزوده گردید در حالیکه افزایش جمعیت در سال ۱۳۶۵ ده میلیون و ۶۰ هزار نفر بود .
- یکی از نمایندگان مجلس اعلام داشت که بعد از خامنه ای ، کروی رئیس مجلس اصلی ترین مقام رسمی کشور است صالح آبادی نماینده مشهد با بیان این نظر به دولت اعتراض کرد که چرا کروی در مذاکرات مهم و دیدار های خارجی کنار گذاشته می شود .
- انت در چه حرارت هوای کشور در ماههای بهار و بارندگیهای غیر عادی ناشی از آتش سوزی چاههای نفت کویت و آلودگی های ناشی از آن است . این نظر یکی از کارشناسان ایرانی است که در روز نامه اطلاعات درج شده است .
- محمد رضا عباسی فرد از جانب یزدی رئیس توه قضائیه به سمت ریاست دیوان عدالت اداری منصوب شد . یزدی در حکم این انتصاب ، علت گزینش وی را تلاش مجدانه اش " در سمت مشاورت اینجانب " نام برد !
- تعداد افراد مشایر کوچنده کشور یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر اعلام شد . آنها ۲۴ میلیون راس دام در اختیار دارند و ۳۰ درصد گوشت قرمز مورد نیاز را تامین می کنند .

با گذشت هفته از آغاز فصل تازه فوتبال تهران ، این مسابقات از گرمی بیشتری برخوردار شده است و هر هفته دهها هزار جوان و مشتاق ورزشگاههای کاشان و پیروزی و استقلال این فصل نیز پیشتر فوتبال تهران هستند . مسابقات استقلال از مسابقه نشان می دهد . این مسابقه در حضور بیش از ۷۰ هزار تماشاگر در ورزشگاه آزادی انجام شد و دو تیم یک بر یک مساوی کردند .

فرهنگنامه روز

کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا

بحران انگیز است. در کنفرانس سال ۱۹۹۲ که در پراگ برگزار خواهد شد مکانیسم‌های دقیق‌تر و کارآتری برای رفع مسائل بحران انگیز تصمیم‌گیری خواهد شد. در پاییز امسال کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا در مسکو تشکیل جلسه خواهد داد. موضوع کار اجلاس مسکو بررسی مسائل مربوط به حقوق بشر است.

در ظرف سه روز آمادگی جلسه داشته باشد. پیشنهاد شوروی برای دادن حق وتو به کشوری که در معرض اتهام قرار دارد، به تصویب نرسید. با رای اکثریت، کمیته مذکور تشکیل جلسه می‌دهد. راه حلی برای رفع بحران می‌یابد و یا اجلاس اضطراری وزرای خارجه را فرا می‌خواند. برای رفع بحران، کنفرانس فاقد ابزار اجرایی است. اعمال فشار سیاسی تنها امکان کنفرانس برای رفع مسائل

کشورهای اسکاندیناوی شرکت جسته بودند. کشورهای غربی می‌کوشند از کنفرانس به مثابه امری برای تسریع جدایی این جمهوری‌ها بهره‌برند. در کنفرانس برلین مکانیسم مشخصی برای حل و فصل منازعات به تصویب رسید. مقررات کمیته‌های از مقامات صاحب صلاحیت نماینده کشورها در صورت بروز هر بحرانی در اروپا و هر اقدام مثالی استناد هلسینکی با فراخوان حداقل ۱۳ کشور عضو

لمستان در ۱۳ دسامبر ۱۹۸۱ نزدیک بود که باعث شود کنفرانس از هم بپاشد. هلی رشم همه این مسائل و هلی رشم این که آمریکا بر آن بود که موجودیت کنفرانس را زیر سوال برد، اجلاس‌های بعدی در مادرید ضمن حفظ موجودیت کنفرانس، توانست دارای چند موفقیت موردی نیز (از جمله در زمینه تمهیدات بیشتری برای حمایت حقوق بشر، همکاری‌های اقتصادی و علمی و فرهنگی و روابط انسانی) شده و زمینه‌ساز تشکیل کنفرانس تمهیدات امنیتی و اعتمادبرانگیز و امر خلع سلاح در اروپا در استکهلم (به تاریخ ژانویه ۱۹۸۴) گردد.

جو تشنج‌آمیز کنفرانس از اجلاس وین به بعد جای خود را به حق تهاجم‌آمیزتری داد. اجلاس وین (در نوامبر ۱۹۸۶) شاهد نرشم‌های بیشتری هم از جانب آمریکا و هم از جانب شوروی بود. روی کار آمدن گارباچف در شوروی و دیپلماسی تازه‌ای که وی آغاز کرد، رونق تازه‌ای به کار کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا داد. شوروی به کنفرانس به مثابه فرصه‌ای برای جلوه‌دادن سیاست "گشایش" می‌نگریست و امید داشت که از طریق آن روند خلع سلاح در اروپا را سرعت بخشد و همکاری‌های اقتصادی و فنی خود با اروپای غربی را گسترش دهد. برای غرب، کنفرانس ابزاری بود برای جلوگیری از مداخله شوروی در تحولات تازه به جریان افتاده در کشورهای سوسیالیستی اروپا. در واقعیت اگر کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا تاثیر بنیادی در مسالمت‌آمیز بودن تحولات چند ساله اخیر در اروپای شرقی داشته است.

اجلاس پاریس در نوامبر ۱۹۹۰ زمینه ورود کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا به مرحله جدیدی از حیات خود را فراهم کرد. در "منشور پاریس" که در این اجلاس به تصویب رسید، مقرراتی که اجلاس وزرای خارجه، به نهاد ثابت رهبری کنفرانس تبدیل گردد و برای گسترش فعالیت‌های کنفرانس و تعمیق بردن حوزه نفوذ آن نهاد‌های تازه‌ای در چارچوب آن ایجاد شود. بر این مبنا وظیفه تدارک اجلاس‌های کنفرانس به دبیرخانه کنفرانس در پراگ سپرده شد. قرار شد "مرکز پیش‌گیری منازعات" در وین گام به گام گسترش یابد و به مکانیسمی برای پادری میانی مجهز گردد. نیروی میانجی‌گر بر مبنای رای اکثریت مقامات صاحب صلاحیت نماینده کشورهای عضو تعیین می‌شود. این تصمیم به مثابه محدود کردن اصل "عدم مداخله" تفسیر شده است.

در کنفرانس هفته گذشته در برلین (۱۹ و ۲۰ ژوئن ۱۹۹۱) آلبانی نیز به جرگه کشورهای عضو پیوست، اکنون دیگر همه ۳۴ کشور تازه اروپا در کنفرانس عضویت دارند. در این کنفرانس نمایندگانی از جمهوری‌های استونی، لتونی و لیتوانی که خواهان جدایی از شوروی هستند، به عنوان مهمانان

کمیسیون برای بررسی مسائل امنیت در اروپا، همکاری اقتصادی، علمی، فنی، و تماس های انسانی و مبادلات فرهنگی و اطلاعاتی تشکیل داد. این کمیسیون‌ها تا تاریخ ۲۱ ژوئیه ۱۹۷۵ در ژنو بر روی اسناد بنیادی کنفرانس کار کردند. اجلاس وزرای خارجه ۳۲ کشور اروپایی (همه کشورهای اروپا به استثنای آلبانی) و وزرای خارجه ایالات متحده آمریکا و کانادا در اجلاس هلسینکی این اسناد را تصویب کردند (به تاریخ اول اوت ۱۹۷۵). از آن پس این اسناد در فرهنگ سیاسی تحت عنوان اسناد نهایی کنفرانس هلسینکی شهرت یافتند.

استاد هلسینکی شامل سه بخش - به اصلاح سه "سبد" - هستند. در "سبد" یکم که به مسائل امنیت در اروپا اختصاص دارد، ۱۰ اصل برای تنظیم همکاری کشورهای عضو اروپا ارائه شده است که مهم‌ترین آنها عبارتند از: خدشه ناپذیر بودن مرزها (اصل ۳)، اصل عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر (اصل ۴)، اصل حق تعیین سرنوشت خویش بدون مداخله خارجی (اصل ۸)، و اصل رعایت حقوق بشر (اصل ۷). بخش دیگر محتوای "سبد" یکم به مسائل نظامی اختصاص دارد. در اینجا نهاز محدود کردن نیروهای نظامی بلکه از اصولی که منجر به اعتماد و تفاهم گردد، سخن در میان است. در این بخش از جمله آمده است که هر کشوری که بخواهد مانور نظامی را به راه اندازد که در آن بیش از ۲۵ هزار سرباز شرکت داشته باشند، باید ۲۱ روز قبل از آغاز مانور موضوع را اعلام کرده و از ناظرین خارجی برای نظارت بر مانور دعوت به عمل آورد. در "سبد" دوم، مبنای همکاری در هر صدهای اقتصادی، علمی، فنی و محیط زیست تدوین شده است. موضوع "سبد" سوم تماس‌های انسانی و مبادلات فرهنگی و اطلاعاتی است.

در کنفرانس هلسینکی قرار بر این شد که نشست‌های دیگری برای پیگیری نحوه اجرای اسناد توافق شده، برگزار گردد. اولین نشست پس از اجلاس هلسینکی، اجلاس بلگراد (۴ اکتبر ۱۹۷۲ - ۹ مارس ۱۹۷۸) بود. در این اجلاس بر سر چگونگی به اجرا درآوردن اسناد، بحث‌های شدیدی در گرفت. اتحاد شوروی از "فرب" انتقاد کرد که در راه همکاری‌های اقتصادی، علمی و فنی ("سبد" دوم) مانع تراشی می‌کند و خود مورد این انتقاد قرار گرفت که به اصل احترام به حقوق بشری توجه بوده است. در اجلاس بعدی، اجلاس مادرید (نوامبر ۱۹۸۰)، جو کنفرانس تشنج‌آمیزتر بود. سیاست‌های تند ریگان - که در آمریکا تازه به قدرت رسیده بود - علیه شوروی، عدم تصویب قرارداد سال ۲ در سنای آمریکا و ماجرای دخالت شوروی در افغانستان روابط "شرق" و "غرب" را به شدت تیره کرده بود. این امر فضای کنفرانس مادرید را زیر تاثیر خود قرارداد، اعلام وضعیت فوق‌العاده در

اجلاس هفته گذشته وزرای خارجه کشورهای اروپایی و وزرای خارجه آمریکا و کانادا که در چارچوب کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا (هنوان اختصاری به انگلیسی CSCE) در برلین گرد آمده بودند، این کنفرانس را وارد دور تازه‌ای از حیات خویش کرد. از تاریخ تشکیل کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا ۱۶ سال می‌گذرد. در این مدت کنفرانس توانسته است به عامل مهمی برای پیشبرد روند تشنج‌زدایی و صلح و همکاری در اروپا تبدیل شود. موفق بودن تجربه کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا عده‌ای از صاحب نظران سیاسی را بر آن داشته است که از ضرورت جاری کردن روند مشابهی در قاره‌های دیگر سخن گویند.

کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا به ابتکار و با مساعی اتحاد شوروی و کشورهای عضو پیمان انحلال یافته ورشو شکل گرفته است. در دهه پنجاه اتحاد شوروی بر روی یک نظام امنیت جمعی در اروپا تاکید می‌کرد. از نظر فرب هدف شوروی از طرح این موضوع تضعیف رابطه اروپای غربی با آمریکا زیر شعار "اروپا، از آن اروپایی‌هاست" و جلوگیری از پیوستن آلمان فدرال به ناتو بود. در دوران استالین و خروشچف این سیاست شوروی، به نتیجه مشخصی نرسید. در ۲۳ حزب کمونیست اتحاد شوروی (مارس ۱۹۶۶) موضوع نظام امنیت جمعی در اروپا بار دیگر در دستور کار دیپلماسی اروپایی اتحاد شوروی قرار گرفت. این موضوع در اعلامیه بخارست کشورهای عضو پیمان ورشو (۶ ژوئیه ۱۹۶۶) و اعلامیه نشست اجزاب کمونیست اروپایی در کارلسباد و بوداپست (۲۶ آوریل ۱۹۶۷ و ۱۷ مارس ۱۹۶۹) پی گرفته شد. محورهای این بیانیه‌ها عبارت بودند از: به رسمیت شناختن مرزهای هملا موجود در اروپا و پایان یافتن دعاوی ارضی و گسترش همکاری بین کشورهای بلوک شرق با اروپای غربی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، علمی و فرهنگی. فرب در دهه ۶۰ به این پیشنهادها همچنان با تردید می‌نگریست. پیشرفت روند تشنج‌زدایی بین آمریکا و شوروی در چارچوب قرارداد سیاست و بهبود روابط آلمان فدرال با شوروی، لمستان و دیگر کشورهای سوسیالیستی پس از روی کار آمدن حکومت "ائتلاف بزرگ" در آلمان فدرال (حکومت برانت - شل در سال ۱۹۶۹)، تحرک تازه‌ای در اروپا پدید آورد و باعث شد فرب با امید به گشایش یک میدان رزم دیپلماتیک تازه با شوروی، موضع منفی خود را در قبال طرح "نظام امنیت جمعی در اروپا" تغییر دهد.

از تاریخ ۲۲ نوامبر ۱۹۷۲ تا ۸ ژوئن ۱۹۷۳ یک سلسله مذاکرات متمادی برای تشکیل "کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا" صورت گرفت. اجلاس وزرای خارجه کشورهای اروپایی در تاریخ سوم ژوئیه ۱۹۷۳ سه

حزب کنگره ...

بقیه از صفحه آخر

اگرچه قانونی در هند پیوستن نمایندگان از یک حزب به حزب دیگر را در صورتی که حداقل یک سوم اعضای فراکسیون با این عمل همراهی نکنند، ممنوع می‌کند، اما تجربه ثابت کرده است وقتی پای قدرت در میان باشد، سیاستمداران هندی قادر به هر گونه زد و بند و ترفندند. نکته مهم در نتایج انتخابات هند این است که تاثیر قتل گاندی در حد انتظار نبوده است. حزب کنگره نتوانسته با استفاده از این حادثه به اکثریت مطلق دست یابد. انتخابات اخیر با کمترین میزان شرکت مردم در تاریخ هند برگزار شد. حزب افراطی بهار اتیا جاناتا در پر جمعیت ترین ایالت هند، اوتار پرادش، که در شمال هند واقع است، بیشترین آرا را بدست آورد و در این ایالت دولت محلی را تشکیل خواهد داد. البته این حزب در سه ایالت که تحت حکومت خود داشت، اکثریت را از دست داد.

نمایندگان وابسته به تعدادی احزاب کوچکترند. پارلمان هند مجموعاً ۵۴۳ نماینده دارد. در ۳۲ حوزه انتخاباتی، رای گیری به تعویق افتاد یا بعداً برگزار خواهد شد. حزب کنگره با اینکه نتوانسته است اکثریت مطلق کرسی‌های پارلمان را بدست آورد، مصمم است دولت جدید را تشکیل دهد. این بار برخلاف انتخابات ۱۹۸۹، این حزب برای دست یافتن به اکثریت مطلق به معدودی کرسی‌های بیشتر نیاز دارد. حزب کنگره بدین منظور به نمایندگان مستقل جدید امید بسته است که طبق محاسبه این حزب دچار وسوسه قدرت خواهند شد و از حزب کنگره حمایت خواهند کرد. قطعا در صفوف احزاب شکست خورده مانند احزاب چاندرا شکار نضت وزیر فعلی و وی. پی. سنگ نخت وزیر سابق نیز برخی نمایندگان بیاد خواهند آورد که در گذشته عضو حزب کنگره بوده‌اند.

اگر زنان بخواهند

همه چیز

به حالت سکون در می‌آید

در روز جمعه ۱۴ ژوئن زنان سوئیس دست به اعتصاب همگانی زدند: در خانه، مدرسه، اداره و بیمارستان. شعار زنان سوئیس چنین بود: "اگر زنان بخواهند، همه چیز به حالت سکون در می‌آید." در سوئیس تا ۱۰ سال پیش حق برابری زن و مرد در قانون اساسی به رسمیت شناخته نشده بود. باین که این حق اکنون به رسمیت شناخته شده اما هنوز در عمل در جامعه سوئیس مرد سالاری حاکم است و زن سوئیس نسبت به زنان غالب کشورهای اروپایی از حقوق کمتری برخوردار است. کار مساوی، مزد مساوی: هنوز زنان سوئیس

بر روی پلاکارده پرستاران نوشته شده: «ما همواره به دیگران کمک می‌کنیم. از این پس بر آنیم که به خود کمک کنیم.»

بدین حق بدیمی دست نیافته‌اند. هکس بالا گوشه‌ای از تظاهرات زنان در زوریخ را به نمایش می‌گذارد.

شوروی و مساله صلح و خلع سلاح

مارشال آخرومیف

در گفتگو با "عصر جدید"

نشریه "عصر جدید" چاپ مسکو از انتقاد کنندگان به سیاست‌های دولت گارباچف و به ویژه ارتش شوروی است. به دعوت این نشریه، مارشال سرگئی آخرومیف رئیس ستاد سابق ارتش سرخ و مشاور نظامی گارباچف، در بحثی با الکساندر پومپیانسکی سردبیر عصر جدید، یوگنی روساکف مفسر این نشریه و سرگئی روگف، تاریخدان، شرکت کرده است. این بحث حاوی نظرات آخرومیف در مورد صلح و خلع سلاح در شرایط جدید جهانی و پاسخ او به برخی نظرات مخالف است.

پومپیانسکی: رفیق مارشال، به "عصر جدید" خوش آمدید. وقتی شما پیشنهاد یک بحث مستقیم را دادید، من به شما پاسخ دادم که این برای من و همکارانم مایه خوشوقتی خواهد بود. اغلب، تضییع‌طور دیگری است: مقامات در پاسخ به انتقاد ما و یا یک فرمولندی کمابیش تند یک مسئله، نزد مقامات بالا شکایت می‌کنند و خواهان "سرهمل آوردن" ما روزنامه‌نگاران می‌شوند.

آخرومیف: در این مورد من باید اعتراف کنم که خود نیز به رئیس جمهور گفتم با یکی از مقالات شماره ۲ سال ۱۹۹۱ شما موافق نیستم. وقتی فرماندهان چند منطقه نظامی به من تلفن زدند و اعتراض کردند، چگونه می‌توانستم تصور دیگری عمل کنم؟

پومپیانسکی: به گمانم بحثمان را به بهترین وجه آغاز نکردیم. با این حال یک تذکر دیگر می‌دهم. ما هر بار که بحثی را آغاز می‌کنیم، هدفمان این نیست که کسی را به محاکمه بکشیم و یا از او دفاع کنیم. حقیقت شعار "این یکی با ما است، به او حمله نکنیم" آنچه برای ما جالب است، موضوع شما در قبال مسائل مهم امنیت کشور و روابطش و جامعه است.

و اینک به اصل مسئله بپردازیم. به گمانم مهمترین مسئله امروز پاسخ به این پرسش است که آیا امروز برای اتحاد شوروی خطر جنگ وجود دارد یا نه. اگر پاسخ مثبت است، این خطر از کجاست؟ ابعاد، خلعت و سبب تهدید کدام است! همه مسائل و پاسخهای دیگر، از جمله مسئله ساختار ارتش تابع این مسئله است.

آخرومیف: در واقع نیز این مسئله اصلی است. سیاست خارجی ما و از بسیاری لحاظ وضع داخلی شوروی نیز تابع پاسخ به این مسئله است. امروز خطر جنگ علیه اتحاد شوروی کاملاً وجود دارد. این خطر در درجه اول از ناحیه ایالات متحده و ناتو است. اما خطر، به گونه‌ای متفاوت از گذشته است. سه یا چهار سال پیش، خطر مستقیم جنگ وجود داشت. امروز چنین نیست. از خطر جنگ و از تنش‌ها تا حد قابل ملاحظه‌ای کاسته شده است. میان دو کشور ما، روابط هادی شکل می‌گیرد اما نمی‌توان سیاست آمریکا در قبال شوروی را سیاسی روشن دانست. در این سیاست هم می‌توان تلاش برای دست یابی به تفاهم متقابل و حتی همکاری با شوروی را دید و هم نوعی اعمال فشار بر ما، فشاری که به طریقی گوناگون، از جمله با قدرت نظامی، وارد می‌آید. در این امر، خطری نهفته است. می‌خواهم این مسئله را مستدل کنم.

اولاً - سازمان نظامی پیمان و روش منحل شده، اما سازمان نظامی ناتو کماکان پابرجاست. ادعای می‌شود که ناتو ضروری است زیرا باید از دموکراسی غرب دفاع کند و خطر جنگ از ناحیه شوروی است. به نظر من، این ادعا جدی نیست. امروز در اروپا هیچ کس بلوک ناتو را تهدید نمی‌کند.

یک سند رسمی بنام "استراتژی امنیت ملی آمریکا" وجود دارد که پرزیدنت بوش در آوریل ۱۹۹۵ به کنگره ارائه کرد. این سند مورد بررسی و عملاً تصویب کنگره قرار گرفت از آن هنگام، بکسال گذشته است. هنوز یک کلمه هم گفته نشده که سند مزبور اعتبار خود را از دست داده است. پرزیدنت بوش در این سند می‌گوید: "شوروی به سیاستی را هم که در دهه آتی در پیش بگیرد یک قدرت نظامی خطرناک باقی می‌ماند. آمریکا در آینده نیز باید یک سیستم دفاعی مدرن داشته باشد که بتواند هراس از جنگ را تقویت و امنیت را تحکیم کند." در اینجا به وضوح می‌بینیم که موضع امروز آمریکا در قبال شوروی چیست. البته پس از تدوین این سند، احلاس پارسی تشکیل شد. دولتهای ما در آنجا سه سند مهم امضا کردند و رسماً اعلام نمودند که ما دیگر یکدیگر را دشمن نمی‌دانیم. اما "استراتژی امنیت ملی آمریکا" نیز به توت خودباتی است.

ثانیاً - ما با آمریکا در مورد کاهش توانی سه‌گانه به استثنای نیروهای دریایی مذاکره می‌کنیم. این امر نقطه‌یک دلیل دارد: نیروی دریایی آمریکا چند برابر

نیروی دریایی ماست، و به نظر آمریکا این برتری باید حفظ شود.

ثالثاً - از چهل سال پیش آمریکا شوروی را با پایگاه‌های نظامی و دریایی خود محاصره کرده و این پایگاه‌ها را تاکنون نگه داشته است. تا به حال هیچ یک از نمایندگان آمریکا در مذاکرات نتوانسته است به ما بگوید ایالات متحده برای چه به این پایگاه‌ها نیاز دارد. شمار این پایگاه‌ها به ۱۵۰۰ و تعداد نفرات مستقر در آن به ۵۰۰ هزار تن می‌رسد. اما پاسخ روشن است. این پایگاه‌ها برای اعمال فشار نظامی بر شوروی است.

رابعاً - اتحاد شوروی منافع دارد که بر منافع سایر کشورها منطبق نیست. یک نمونه، مسئله جزایر کوریل است. آمریکا رسماً از ادعای ژاپن در مورد جزایر جنوبی کوریل حمایت می‌کند. و بالاخره، مسئله بالتیک وجود دارد. آیا موضع آمریکا در مورد پیوستن لیتوانی، لتونی و استونی در سال ۱۹۴۵ به اتحاد شوروی، منطبق بر منافع ماست؟ منافع شوروی و آمریکا در موارد بسیاری بر هم منطبق نیست. باید این امر را به صراحت گفت. امریکایی‌ها در این مورد صریح‌اند. همه این عوامل ایجاب می‌کند که ما حداقل نیروهای مسلحی داشته باشیم که به دولت ما امکان دهد از منافع دولتی اتحاد شوروی دفاع کرده، اجازه دخالت در امور داخلی ما را ندهد.

پومپیانسکی: فکر می‌کنم در اینجا چند تذکر لازم است.

فرض کنیم در مرزهای ما ارتشی مستقر شده که آماده است به خاک ما وارد شود تا کشور ما را تسخیر کرده مردم ما را به اسارت بگیرد. این یک امکان است. آیا چنین تهدید نظامی وجود دارد؟ اگر پاسخ مثبت است، دیگر بحثی نمی‌ماند. ما باید قادر به محاسبه باشیم. اگر یک اسکندر مقدونی در مرزهای ما باشد، باید صد فیل داشته باشیم. و اگر صد فیل نداریم، حداقل ۱۰۰۰ وال، البته اگر قبلاً این معمای استراتژیک را حل کنیم، همایی که از کودکی ما را به خود مشغول داشته است: کدام قوی‌تر است، فیل یا وال؟ اگر یک بناپارت با نیروی زمینی‌اش ما را تهدید کند، ما نیز باید ۶۰۰ هزار نفر مسلح داشته باشیم. منطبق سنتی تبلیغات نظامی ما، در مردم ما دقیقاً همین تصور از خطر القا می‌کند. می‌توانید اسم این پدیده را کابوس ۱۸۱۲ یا ۱۹۴۱ بگذارید. کل داستان جنگ سرد نیز این پدیده را تقویت کرده است. به مردم می‌گفتند: بزرگترین دشمنان ما هپارتند از آمریکایی‌ها، انتقام جوانان آلمان شرقی، میلیتاریست‌های ژاپن، ناتو، غرب. همه این قدرت‌های بزرگ برآنند که به ما حمله کنند و یک ضربه اتمی وارد آورند. اگر واقعا چنین باشد، رفتار ما منطقی است. همه چیز برای ارتش ما کمربندها را محکم‌تر ببندیم، به هر قیمت که شده یک اقتصاد نظامی ایجاد کنیم، همه چیز را قربانی کنیم تا جلوی بدترین حالت را بگیریم!

اما آیا این است وضعیت امروز؟ از آنچه شما می‌گویید تصویر دیگری بدست می‌آید. خطر این است که آمریکاییها قدرت نظامی عظیمی دارند. اما این وضعیت اساساً متفاوت است و باید از آن نتایج اساساً متفاوتی گرفت. بگذارید ببینیم در تعریف شما از خطر تغییراتی پدید آمده است یا نه. آیا اهداف ایدئولوژیک و سیاسی سنتی که در دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰ مرسوم بود، درست بود؟

آخرومیف: پنج سال است که اتحاد شوروی سیاست خارجی جدیدی را به اجرا گذاشته است. این سیاست در سال ۱۹۸۶ فرمولبندی شد. همه دگرگونی‌های بنیادینی که در اروپا رخ داد، عمدتاً ثمره سیاست خارجی ماست. وقتی ما اجرای این سیاست را آغاز کردیم، فرض بر این گذاشتیم که در اروپای مرکزی تحولاتی رخ خواهد داد و آلمان احتمالاً متحد خواهد شد. این تحولات، یک شبه رخ نداد. در دولتی مانند ما، سیاست خارجی برای یک سال و یا دو سه سال طراحی نمی‌شود. از این رو ما روی این حساب می‌کردیم که در نتیجه این سیاست خارجی و تحولات جاری، خطر نظامی محو شده یا حداقل به شدت کاهش خواهد یافت. ما در این راه کوشیدیم، آیا طرف‌های غربی در برابر ما انعطاف نشان دادند؟ آری، ایالات متحده مدت زیادی مردد بود، اما بالاخره راه تفاهم متقابل و توافق با شوروی را در پیش گرفت. کشورهای اروپای غربی نیز از اقدام ما استقبال کردند، شاید حتی بیشتر از آمریکا، از این رو امروز ما نه از خطر جنگ، بلکه از تهدید نظامی سخن می‌گوییم.

بدین ترتیب از تهدید نظامی و از تنش‌ها کاسته شده است و می‌توان گفت بدان شکل دیگری داده

شده است. آیا امروز این خطر مستقیم وجود دارد که جنگ درگیرد؟ آیا می‌توان مدعی شد در مرزهای ما ارتش‌هایی از ناتو مستقرند که آماده‌اند ظرف مدت کوتاهی دست به تجاوز بزنند؟ نمی‌توان چنین ادعایی کرد. امروز چنین خطر جنگ مستقیمی اتحاد شوروی را تهدید نمی‌کند. من معتقدم چنین خطری برای سایر کشورهای اروپایی نیز وجود ندارد. این، ثمر کار مشترک شوروی و کشورهای غربی است. اما یک نکته کماکین به توت خود باقی است. تکرار می‌کنم: فشار نظامی بر ما پایان نیافته است. منافع دولتی شوروی و انتخاب سوسیالیستی ما که باید از آن دفاع کنیم، به جای خود باقی است. برخی نیروهای خارجی وجود دارند که می‌خواهند شوروی را وادار به اجرای سیاستی کنند که در همه موارد به نفع ما نیست. من به صراحت می‌گویم که چنین نیروهایی در آمریکا و نیز سایر کشورها وجود دارند. ما برای اینکه بتوانیم سیاست خارجی مستقل خود را اجرا کنیم، باید حداقل قدرت نظامی ضروری را داشته باشیم، و البته نه فقط قدرت نظامی. در وهله اول ما باید اقتصاد سالمی داشته باشیم، باید کاری کنیم که مردم از این سیاست حمایت کنند. همه چیز باید هماهنگ باشد.

پومپیانسکی: بدیهی است سیاست خارجی جدید شوروی عامل مهمی است. اما با همه ستایشی که مایلیم از شما و از سیاست خارجی‌تان به عمل آوریم، رهبری ما باید متواضع‌تر باشد. ما می‌گوییم پرسترویکا بازگشت به عقل سلیم است. ما عقل سلیم را باز یافته‌ایم، و قرب نسبت به این امر واقعا واکنش نشان داده است. اگر ما زودتر به این شعور رسیده بودیم، غرب نیز زودتر واکنش نشان می‌داد. اما این بماند، سخن بر سر این است که در خصلت تهدید نظامی، تغییری اساسی پدید آمده است. در گذشته این نظر وجود داشت که خطر بلافصل تجاوز وجود دارد. اینکه این نظر درست بود یا نه، موضوع دیگری است. اکنون چنین نیست. این به معنای تغییری انقلابی در تفکر ماست، اما تفکر نظامی ما هنوز از این امر نتایج منطقی را نگرفته است زیرا اگر چنین بود در این عرصه نیز می‌بایست تحولات بنیادینی رخ می‌داد. برای مقابله با یک تهدید متحول شده، کاملاً واضح است که به نیروهای دیگری نیاز است. در چنین حالتی، واکنش منطقی حاکم است. ما در عرصه سیاسی این اصل را پذیرفته‌ایم. اما واکنش نظامیان ما در قبال پیشنهاد کاهش یک هزار تانک کهنه بسیار تندتر از آن است که بتوانیم واقعا بپذیریم این اصل مورد قبول نظامیان نیز واقع شده است.

اگر جنگ باشد، باید مثل دوران جنگ عمل کنیم، اما پس از جنگ نیز باید مانند پس از جنگ رفتار کنیم. پس از جنگ سرد، غیرنظامی کردن کشور امری طبیعی است. در عوض، این وحشت‌برانگیز می‌شود که مبادایی دفاع ممانیم...

روگف: یک تهدید نظامی علیه یک "ابر قدرت هسته‌ای" مانند اتحاد شوروی چه چیز می‌تواند باشد؟ تا وقتی سلاح‌های هسته‌ای وجود دارد و تا وقتی آمریکا قادر باشد شوروی را طرف ۳۰ دقیقه نابود کند و برعکس، تهدید نظامی کماکان وجود خواهد داشت.

اما نه تنها امکانات دشمنان احتمالی، بلکه مقاصد آنها را نیز باید به حساب آورد. امروز هم ما و هم آمریکایی‌ها می‌گوییم دو کشور ما قصد ندارند یک جنگ گرما-هسته‌ای را آغاز کنند. از این دیدگاه تر شما دایر بر اینکه ناتو و آمریکا تهدیدی علیه شوروی اند تقریباً معنی همان چیزی را دارد که بوش در مورد آمریکا گفته است. اما پیام بوش به کنگره علاوه بر این حاوی بسیاری تزه‌های اساساً جدید و در سیاست آمریکا بی‌سابقه است که حاکی از تفکر سیاسی جدیدی است. در این سند از کاهش نقش قدرت نظامی و از ضرورت گسترش همکاری با شوروی و گذار از رویارویی به همزیستی سخن رفته است. این سند، واقعا بی‌سابقه است زیرا روسای جمهور آمریکا در چهل سال گذشته هیچگاه چنین لحنی نداشته‌اند.

پومپیانسکی: من باید اعتراف کنم نقل قول "وحشتناک" از بوش مرا به هیچ وجه نترساند، آری، در شرایط فعلی قدرت طرف مقابل، دلیل یا توجیهی برای این است که در آن سو قدرت مشابهی وجود داشته باشد. اما اگر مخوم تهدید نظامی محدود به واقعت فیزیکی قدرت طرف مقابل باشد، از آن باید نتایج به کلی متفاوتی گرفت. اول باید تعیین کرد که ما برای یکدیگر چه هستیم یا چه می‌خواهیم باشیم: دشمن، رقیب، همکار، دوست و یا نعوذبالله متحد در مسائل بین‌المللی. اگر به این نتیجه برسیم که مقاصد

خصمانه وجود ندارد، باید از عنصر نظامی کاست، آن هم بطور دو جانبه. دو طرف باید حسن نیت خود را به یکدیگر ثابت کنند. دلیلی وجود ندارد که کسی دیگری را تهدید کند یا بر دور موتور ماشین نظامی بیافزاید.

آخرومیف: رفقای گرامی، شما سه نفرید، من یک نفر. شما یکبار از من چند سؤال کردید که جواب به آنها ساده نیست. وقتی من از تهدید نظامی سخن گفتم، بدیهی است که توجه داشتم دو طرف دارای سلاح‌های هسته‌ای هستند که یک‌ایز ترساندن اند. این سلاح‌ها به معنای خطر مرگ دائمی برای همه بشریت است. اما امروز سلاح‌های هسته‌ای تضمین مطمئنی برای مصونیت از تجاوز احتمالی یا نقض منافع دولتی بدست نمی‌دهد. در اواسط دهه ۷۰ آمریکا تقریباً دارای همین حد امروزی از سلاح‌های استراتژیک هسته‌ای بود، اما متحمل شکست ویتنام شد. ما در افغانستان شکست خوردیم، و سلاح‌های هسته‌ای به ما نیز کمک نکرد. منظور من نه جنبه سیاسی یا اخلاقی، بلکه صرفاً جنبه نظامی مسئله است. سلاح‌های هسته‌ای در شرایط معین، بی‌فایده بوده است. آنچه به کار آمد، نیروهای مسلح و تسلیحات متعارف بود.

جهان امروز بگونه‌ای است که کشورها در کنار سلاح‌های هسته‌ای که تبدیل به ابزار ترساندن شده‌است، به نیروهای مسلح معمولی نیز نیاز دارند. نمونه خلیج فارس را در نظر بگیرید. عراق دارای یک ماشین جنگی عظیم بود که کویت را ظرف مدت کوتاهی به زانو در آورد. در پاسخ به این تجاوز، یک قدرت نظامی بسیار بزرگتر فراهم آمد و به عراق حمله کرد.

موقعیت ژئواستراتژیک شوروی ساده نیست. برای حفاظت از منافع دولتی خود به قدرت نیاز دارد. کسی که ادعا کند چنین قدرتی ضروری نیست، یا دچار اشتباه است یا صدمه می‌خواهد به کشورش زیان برساند. اگر شوروی ضعیف باشد و نتواند از خود دفاع کند، چه خواهد شد؟ یک قدرت بزرگ نباید از لحاظ نظامی ضعیف باشد.

و اما در مورد تعیین دشمن و متحد. بگذارید بگویم این یک روند دو جانبه است. فعلاً ایالات متحده در بسیاری موارد از موضع قدرت عمل می‌کند. کاهش نیروهای نظامی نیز یک روند دو جانبه است. پومپیانسکی: رفیق مارشال، به نظر من شما نمونه‌های بسیار خوبی ذکر کردید. آری سلاح‌های هسته‌ای نوعی اهراب را تأمین می‌کنند، یا به عبارتی دیگر، به عقب راندن طرف مقابل و در چه معینی از امنیت. اما این سلاح‌ها قادر به همه چیز نیستند، و این امر تصادفی نیست که آمریکاییها در ویتنام و ما در افغانستان نتوانستیم پیروز شویم. درست است؟ آخرومیف: بسته به عبارت ساده، نباید این سلاح‌ها را به کار گرفت. استفاده از آن‌ها فقیر قابل تصور است.

پومپیانسکی: اما از این مثال‌ها نتیجه به کلی متفاوتی به دست می‌آید. سلاح‌های هسته‌ای دستیابی به اهداف تهاجمی، مداخله‌گرانه، اشغال‌گرانه و غیره را امکان پذیر نمی‌کند، خواه برای آمریکایی‌ها در ویتنام، خواه برای ما در افغانستان. این تزلزل‌ناک در دفاع ندارد.

پس ما برای چه به نیروهای مسلح نیاز داریم؟ برای دفاع یا وظایف معین دیگری؟ هر دو مثال، به یک تجاوز مربوط می‌شود. اما شما این دو مثال را در رابطه با حفظ منافع دولتی آوردید. نه آمریکایی‌ها نتوانستند منافع دولتی خود را در ویتنام تضمین کنند و نه ما نتوانستیم از منافع دولتی خود در افغانستان دفاع کنیم. پاسخ من این است: این بسیار خوب است. از موضع من، منافع دولتی آمریکا این بود که در جنگ ویتنام دخالت نکند، و منافع دولتی شوروی این که در جنگ افغانستان وارد نشود.

ما باید به منافع مشروع آمریکا احترام بگذاریم، اما نه به این مننعت آمریکا که در ویتنام جنگ کند. جامعه بین‌المللی کاملاً بر حق رفتار ما در افغانستان محکوم کرد. جامعه جهانی در آن زمان منافع دولتی ما را بهتر از رهبری مادرک می‌کرد.

بنابراین این سخن باید از منافع قانونی، مورد پذیرش عمومی و مورد تفسیر درست باشد. این امر مستلزم سیستم درستی از تدوین و فرمولبندی منافع است. چنین سیستمی در مفهوم وسیع به معنای یک نظام دمکراتیک در داخل کشور، و در مفهوم تنگ‌تر یک روال هلنی همراه با بحث در پارلمان است...

اگر مبنای این برداشت دمکراتیک و متحدانان از منافع دولتی و ملی باشد، نیاز به نیروهای مسلح تفاوت کیفی و کمی با حالتی دارد که در آن بخواهیم طرح جنگ‌های جدیدی مانند ویتنام و افغانستان را بریزیم.

زنان و کنگره دوم سازمان

شاهرخ

بیانیه استهکم درباره نظم نوین جهانی

قسمت دوم

(کوتاه شده)

آنچه توجه همگان را به خود جلب می‌کند، دیدارها و اجلاس‌های هفت کشور صنعتی یا گروه‌های کوچکتر است نه ملاقات سران در چارچوب سازمان‌های بین‌المللی.

چنین طریقی برای حل مسائل جهانی نه تنها برای بیش از ۱۵۰ کشور دیگر جهان بطور فزاینده نپذیرفتنی است، بلکه پیوسته غیر موثر تر می‌شود. در شرایطی که وابستگی‌های متقابل بدین حد افزایش یافته است، امنیت جهانی، ثبات اقتصادی و توسعه مداوم تنها با شرکت فعال همه اجزای جهان ما دست‌یافتنی است. ما بر این اعتقادیم که نظام جدیدی از همکاری بین‌المللی تا حدی مطابق با منافع مشترک ملت‌هاست که آنها در آن، توجیهی عقلانی برای ایجاد ساختارهای اولیه یک حکومت جهانی می‌بینند.

همکاری در مسائلی که در مورد آنها کشورها باید نه صرفاً مطابق منافع ملی خود، بلکه بر اساس معیارهای جهانی عمل کنند، مستلزم نظامی است که در آن حقوق و تعهدات ملت‌ها باید تصریح شود. وقتی این حقوق و تعهدات مورد توافق قرار گیرد، باید رعایت شود. معیارها باید بتدریج خلصت و اعتبار قانون به خود بگیرند. از این رو جهان به سیستمی از تحریم‌ها نیاز دارد تا بتواند از همده موفقیتهایی بر آید که در آن یک کشور، به هر دلیل تصمیم می‌گیرد طبق نظمی که خود با آن موافقت کرده است، عمل نکند.

از این رو واضح است که درک جدیدی از حاکمیت ملی ضرورت می‌یابد. نظر به وابستگی‌های متقابل امروزی، هر صده حاکمیت ملی در واقع بسیار تنگ‌تر از آن است که سیاستمداران و افکار عمومی بدان اذعان دارند. در این مورد برای اکثر ملت‌ها، گذار سیاسی دشوار خواهد بود - هم برای قدرت‌های بزرگ و هم برای کشورهای زیادی که هنوز یک نسل هم از استقلال آنها نمی‌گذرد. مناسبات و اقل موجود همجواری میان انسان‌ها مستلزم تدوین فوری پیمانی درباره ساختارهای اصلی یک نظم جهانی همکاری است. ما بر آنیم که اینک زمان پیشرفت‌های بیشتر فرا رسیده است.

زمان پیشرفت‌های بیشتر فرا رسیده است. با پایان جنگ سرد، مانعی که تا بحال بر سر راه همکاری جهانی قرار داشت، از میان برداشته شده است. با تغییر روابط میان شرق و غرب، امکانات بی‌سابقه‌ای برای تحقق اصول منشور ملل متحد و دستیابی به یک نظم نوین جهانی، ایجاد شده است.

شکستندگی این امکانات را جنگ خلیج بوضوح نشان داد. تقریباً همه جنبه‌های وابستگی متقابل - صلح و امنیت، اقتصاد و اکولوژی، دموکراسی و حقوق بشر - در عواقب این درگیری نمود یافت. اما اگر مطابق با این وظایف، توانایی‌های سیاسی لازم شکل گیرد، در س‌های این بحران، بخشی از روند ایجاد یک نظم نوین امنیت و همکاری جهانی خواهد بود.

بهر حال روشن است که این روند رانمی‌توان به تعویق انکند. نظم کهن، در حال محو شدن است، و باید یک نظم نوین جهانی ایجاد شود. یا باید بگذاریم این نظم نوین بر اثر قانون تصادفی قدرت تعیین شود، و یا باید کمک کنیم این نظم بر اساس نیازهای بشر، آگاهانه شکل بگیرد.

قطعاً باید راه دوم را در پیش گرفت، و این به معنای بازگشت به سان فرانسیسکو (محل تاسیس سازمان ملل) است. بازگشت نه به معنای عقب‌گرد به مرحله طراحی، بلکه به روند تدوین طرحی برای بقای بشر. اینک، زمان مناسبی برای این رجعت است.

وجود ندارد. تجربه کمیته مرکزی سابق و شورای مرکزی منتخب کنگره اول نیز گواه این امر است. لذا اگر کنگره دوم موفق نشود چنین نگرانی را عملی سازد، از طرفی بخش عمده‌ای از نیروهای سازمان انرژی‌شان به هدر خواهد رفت و از طرفی دیگر تنش‌ها در سازمان کم‌کم ادامه می‌یابد.

بر همه مسلم است برگزاری اولین کنگره سازمان گامی مثبت در جهت دموکراسی درون سازمانی بود. و اجلاس دوم می‌تواند در تثبیت این جهت گیری موثر باشد. اما یک نکته روشن نیست و آن اینکه آیا کنگره دوم قادر است فضائی را فراهم آورد که سازمان ما بتواند به عنوان یک عامل قوی در پشتیبانی از نیاززمت‌داخل کشورها عمل کند؟

خصوصاً توجه به این نکته پس از تعطیلی، رادیو که روابط ما با نیروهای داخل راتامین می‌کرد از اهمیت بسیار جدی برخوردار گردیده است.

همانگونه که در حال حاضر در مورد وضعیت اقلیت‌های تحت ستم هراق می‌بینیم، چگونگی مقابله جامعه بین‌المللی با حکومت‌های غیردمکراتیک یک مسئله دشوار است. گاه مجازات مشخص در مورد سرکوبگران مطالبه می‌شود، مثلاً در مورد آپارتاید در آفریقای جنوبی، اما در مقیاس جهانی و بطور درازمدت، بحث در این باره و وضع معیارهایی در تقویت دموکراسی و حقوق بشر، موثر خواهد بود. تعیین معیارها، با حمایت قدرت‌های بزرگ از دیکتاتوری‌ها و رژیم‌های غیردمکراتیک در مناطق نفوذ خود، بی‌اعتبار شده است. قدرت‌های بزرگ با این اقدام، مباحثه سیاسی را دچار قطب‌بندی کرده مانع تحولات دموکراتیک در بسیاری از نقاط جهان شدند. امروز، وضع بگونه دیگری است. پس از پایان جنگ سرد، اغلب حکومت‌ها اگر در داخل رژیم‌های دموکراتیک انجام ندهند، نمی‌توانند تصویر آن را به گردن یک جهان متخاصم بیاندازند.

ما پیشنهاد می‌کنیم سازمان ملل پیش از پیش‌بر تعهدات کشورهای عضو طی توافق‌ها و بیانیه‌ها پیرامون حقوق بشر و دموکراسی، نظارت کند. در این مورد باید توجه داشت که دموکراسی در تحلیل نهایی تنها با راه مردم قابل تحقق است.

سازمان ملل باید بر پایه معیارهای بین‌المللی حقوق بشر، دست به اقدام مصمم بزند. اما در شرایط معینی از گذار به دموکراسی، ممکن است دآوری یا دخالت سازمان ملل دشوار باشد. برای یک سازمان متشکل از دولت‌ها مانند سازمان ملل، نظارت بر انتخابات اگر چیزی از یک روند فراگیر حل بحران و استعمار زدایی نباشد، می‌تواند بادشواری‌هایی همراه باشد. تأیید صحت انتخابات در یک موقعیت به لحاظ سیاسی متشنج، برای سازمان ملل بسیار دشوار است. سازمان ملل متحد باید به حاکمیت کشورهای عضو خود احترام کامل بگذارد. در همین حال، نظارت بر اجرای انتخابات از سوی مراجع دیگر، اهمیت دارد و می‌تواند گذار به دموکراسی را تسهیل کند.

ما پیشنهاد می‌کنیم موسسات بین‌المللی مستقلی که برای نظارت بر رعایت قواعد و اصول دموکراسی، به ویژه در انتخابات، اعلام آمادگی کنند، تقویت شوند. در این رابطه باید به نظام قانونی هر کشور توجه داشت.

نظم جهانی و نهادهای بین‌المللی در حالی که تاریخ، ناسیونالیسمی کهن و عدم تحقق حاکمیت ملی را نشان می‌دهد، جهان بطور فزاینده‌ای به مکان همزیستی و همجواری تبدیل می‌شود. هیچ جزیره‌ای وجود ندارد که در آن کشورها و مناطق خود را از تاثیر نخبه‌های نظامی، بحران‌های اقتصادی، مهاجرت‌ها به علت فقر یا فاجایع اکولوژیکی به دور نگه دارند. علاوه بر این سرعت وقوع رویدادها در جهان امروز، فاصله زمانی‌ای را که در آن انسان‌ها عمل می‌کنند و کل جوامع تحت تاثیر قرار می‌گیرند، اساساً تغییر داده است. ما بطور مبرم به یک نظم جهانی مورد قبول همگان نیاز داریم.

اما چارچوب موسسات فعلی کمتر به کار آن می‌آید که برای ملت‌های دنیای ما امکان تاثیر گذاری بر مسائل جهانی، تعیین قواعد جدید و تحقق آنها را ایجاد کند.

در طول دهه گذشته همکاری در سازمان ملل، نهادهای مالی بین‌المللی و سایر مراجع بین‌المللی بخاطر عوامل بسیار تاحد زیادی دشوار بوده است. تصمیمات درباره مسائل محوری، در خارج از این سازمان‌ها از سوی گروه کوچکی از کشورها اتخاذ می‌شد.

آن گزارش خواهد، افرادی از هیات اجرائی را که در کارشان تعلل میکنند مورد مواخذه قرار دهد و اجازه دهد که هیات اجرائی خود را ترمیم کند و به مثابه عامل وحدت بخش صفوف سازمان عمل نماید.

در مورد وظایف عمومی چنین شورائی میتوان بطور جداگانه بحثی را سازمان داد. فکر تشکیل چنین شورایی با برگزاری اجلاس مشترک شورای مرکزی، گروه‌های کار و مسئولین منتخب سازمانهای کشوری به دعوت شورای مرکزی سازمان در روزهای ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ بهمن ماه ۱۳۶۹ در عمل تقویت گردید. اکنون ضرورت دارد که رفقا چنین نگرانی را بطور جدی دنبال نمایند. واقعیت این است که در سازمان ما در لحظه حاضر هیچ جمع کوچکی که قادر باشد حتی مجموع نیروهای خارج کشور را رهبری کند و مورد قبول همه نیروهای خارج کشور باشد

انسانی همچون امواج دریای طوفانی از دور نمایان است.

و اتفاقاً در سازمان ما مظلوم واقع شده است. ابتدائی‌ترین حقوق زن پایمال شده است. زنانی که چه در دوران مخفی و زندگی بسیار دشوار آن دوران، و چه در شرایط مهاجرت بخاطر سازمان و بخاطر آرمان‌های انسانی آن چه رنج‌ها که متحمل شدند.

امروز تقریباً ۹۰ درصد زنان به هزار دلیل و بانه خانه نشین شده‌اند. نقش و تاثیر زنان در سیاست و فعالیت‌های تشکیلاتی تقریباً به صفر کاهش یافته است. شاید به همین دلیل هم فراموش شده‌اند؟ و به همین دلیل در کنگره اول تقریباً هیچ نقشی نداشتند.

در کشوری که من زندگی می‌کنم با اینکه به لحاظ تعداد، زنان تقریباً ۳۰ درصد اعضای سازمان را تشکیل می‌دهند اما فکر نمی‌کنم حتی یک نفر به عنوان نماینده بتواند در کنگره دوم سازمان شرکت نماید. مطابق اطلاعات پراکنده من سایر کشورها هم وضع بهتری ندارند.

به مسئولین سازمان به ارگان‌های اجرائی کنگره به اجلاس‌های پیش‌کنگره پیشنهاد می‌شود:

۱- درصد معینی از نمایندگان کنگره الزاماً از بین زنان سازمان انتخاب شوند، مثلاً ۳۰ درصد نمایندگان.

۲- در ارگان‌های رهبری، آینده سازمان تا پائین‌ترین سطوح مسئولین زن حضور داشته باشند. این پیشنهاد پیش از کنگره از طریق اجلاس‌های پیش‌کنگره و به عنوان نظر تشکیلات به کنگره ارائه و سپس به عنوان دستور جلسه کنگره مورد بحث قرار گیرد.

۷۰/۲/۲۸

کنگره دوم سازمان، توهم یا واقعیت

لیما

این بار نیز پس از پشت سر گذاشتن بیست و نهمین سالگرد بنیادگذاری سازمان، این سازمان قادر به تأمین ارتباط با داخل کشور نیست و آن هنگام هم که چنین ارتباطی وجود داشته، رهبری وقت هم از لحاظ درک فلتدر هر صده سیاست و هم از لحاظ ارائه طرح‌های تشکیلاتی غیر عقلانی ضربات مهلکی را به تشکیلات داخل و نیروهای سازمان وارد نموده است. در لحظه کنونی نیز مطلع هستیم که وضع بسیار دشوار شده و ارتباطات با داخل به حد اقل رسیده است. مابدون اینکه بخواهیم وبدون اینکه اراده کنیم و قصدی داشته باشیم در عمل به دلایلی که جای بحث آن در اینجا نیست به یک سازمان خارج کشوری بدل شده‌ایم.

ما میتوانیم به عنوان پشتیبان نیروهای سازمان خودمان و دیگر نیروهای دموکراتیک در داخل هر گونه اقدام لازمی را در داخل کشور بکار گیریم، انتشار روزنامه، مجلات، کتب علمی و ارتباط با جهانیان برای جلب توجه آنها نسبت به کشورمان و دفاع از دموکراسی در ایران و تلاش برای ارتباط با محافل دموکراتیک در داخل و خارج کشور و... میتوانیم از جمله اقدامات مادرین زمینه‌ها باشد.

واقعیت این است که هزاران نفر از رفقای ما در سراسر کشور مشغول فعالیت‌اند و گروه‌های اجتماعی متنوعی در مناطق مختلف کشور با گرایشات متفاوت خود را متعلق به فدائیان میدانند و ۸ سال قطع ارتباط تشکیلاتی تغییراتی جدی در نحوه تفکر آنان نسبت به جنبش و سازمان فراهم آورده است. نیروهای سازمان مابدون اینکه کسی برایشان تصمیم گرفته باشد بصورت یک جنبش عمل می‌نمایند.

ما می‌باید آنان را در این مسیر تشویق نماییم. گویا تاریخ یکبار دیگر تکرار می‌شود. سازمان ما قبل از تاسیس خود نیز بصورت دستجات و گروه‌های گوناگون در مناطق مختلف کشور سر برآورد و سپس با اتحاد همه آنان سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران تولد یافت.

مسئله اساسی این است که سازمان موجود باید دوباره تعریف شود و به نظر من سازمان موجود ما سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت خارج از کشور است. این سازمان قادر به تأمین ارتباط با داخل کشور نیست و آن هنگام هم که چنین ارتباطی وجود داشته، رهبری وقت هم از لحاظ درک فلتدر هر صده سیاست و هم از لحاظ ارائه طرح‌های تشکیلاتی غیر عقلانی ضربات مهلکی را به تشکیلات داخل و نیروهای سازمان وارد نموده است. در لحظه کنونی نیز مطلع هستیم که وضع بسیار دشوار شده و ارتباطات با داخل به حد اقل رسیده است. مابدون اینکه بخواهیم وبدون اینکه اراده کنیم و قصدی داشته باشیم در عمل به دلایلی که جای بحث آن در اینجا نیست به یک سازمان خارج کشوری بدل شده‌ایم.

مسئله اساسی این است که سازمان موجود باید دوباره تعریف شود و به نظر من سازمان موجود ما سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت خارج از کشور است. این سازمان قادر به تأمین ارتباط با داخل کشور نیست و آن هنگام هم که چنین ارتباطی وجود داشته، رهبری وقت هم از لحاظ درک فلتدر هر صده سیاست و هم از لحاظ ارائه طرح‌های تشکیلاتی غیر عقلانی ضربات مهلکی را به تشکیلات داخل و نیروهای سازمان وارد نموده است. در لحظه کنونی نیز مطلع هستیم که وضع بسیار دشوار شده و ارتباطات با داخل به حد اقل رسیده است. مابدون اینکه بخواهیم وبدون اینکه اراده کنیم و قصدی داشته باشیم در عمل به دلایلی که جای بحث آن در اینجا نیست به یک سازمان خارج کشوری بدل شده‌ایم.

ما میتوانیم به عنوان پشتیبان نیروهای سازمان خودمان و دیگر نیروهای دموکراتیک در داخل هر گونه اقدام لازمی را در داخل کشور بکار گیریم، انتشار روزنامه، مجلات، کتب علمی و ارتباط با جهانیان برای جلب توجه آنها نسبت به کشورمان و دفاع از دموکراسی در ایران و تلاش برای ارتباط با محافل دموکراتیک در داخل و خارج کشور و... میتوانیم از جمله اقدامات مادرین زمینه‌ها باشد. واقعیت این است که هزاران نفر از رفقای ما در سراسر کشور مشغول فعالیت‌اند و گروه‌های اجتماعی متنوعی در مناطق مختلف کشور با گرایشات متفاوت خود را متعلق به فدائیان میدانند و ۸ سال قطع ارتباط تشکیلاتی تغییراتی جدی در نحوه تفکر آنان نسبت به جنبش و سازمان فراهم آورده است. نیروهای سازمان مابدون اینکه کسی برایشان تصمیم گرفته باشد بصورت یک جنبش عمل می‌نمایند. ما می‌باید آنان را در این مسیر تشویق نماییم. گویا تاریخ یکبار دیگر تکرار می‌شود. سازمان ما قبل از تاسیس خود نیز بصورت دستجات و گروه‌های گوناگون در مناطق مختلف کشور سر برآورد و سپس با اتحاد همه آنان سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران تولد یافت.

شوروی: امضای قریب الوقوع قرار داد اتحاد

۹ جمهوری از ۱۵ جمهوری شوروی با دولت مرکزی مسکو در مورد طرح قرارداد اتحاد که نظام دولتی اتحاد شوروی را بر مبنای جدیدی استوار خواهد کرد، به توافق رسیده اند. این امر روز ۱۸ ژوئن توسط آنتونی لویگانف رئیس پارلمان شوروی به اطلاع نمایندگان پارلمان رسید. با این حال لویگانف اذعان داشت که برخی مواد قرارداد هنوز نیازمند "توافق بیشتر" است. علیرغم این جزئیات تدقیق نشده، طرح اولیه قرارداد به امضای نمایندگان جمهوریها و دولت مرکزی رسیده است.

به گزارش خبرگزاری تاس قرار است قوانین اتحاد شوروی و تک تک جمهوریها در آینده اولویت یکسانی داشته باشد. لویگانف اظهار داشت تقریباً همه جمهوریها خواهان آن شده اند که موسسات اقتصادی در آینده هم به دولت مرکزی و هم به جمهوری مربوطه مالیات بپردازند. به گفته میخائیل گارباجف باریس یلتسین که به زودی کار خود را به عنوان رئیس جمهور روسیه آغاز خواهد کرد اصرار ورزیده است که هر جمهوری همه موارد مالیات را دریافت دارد و بخشی از آن را به

آفریقای جنوبی: لفقو قانون جدایی نژادی

روز دوشنبه ۱۷ ژوئن یکی از آخرین مباحث حقوقی جدایی نژادی (آپارتاید) در آفریقای جنوبی از میان برداشته شد. پارلمان این کشور که از سه مجلس تشکیل شده است به لفقو "قانون ثبت احوال" رای داد. طبق این قانون تاکنون همه اهالی آفریقای جنوبی به محض تولد در زمره یک گروه نژادی قرار می گرفتند. به لفقو این قانون تنها ۳۸ نماینده از حزب محافظهکار که یک گروه انشعابی راست افراطی از حزب حاکم ملی است، در مجلس سفیدپوستان رای منفی دادند. در حالی که شمار آرای مثبت به ۱۰۳ بالغ شد.

"قانون ثبت احوال" که در ژوئیه ۱۹۵۰ به تصویب رسید، مقرر میداشت که اهالی آفریقای جنوبی به چهار نژاد و ۱۸ گروه تبعی نژادی تقسیم شوند. بدین ترتیب مسیر زندگی یک فرد تا حد زیادی از پیش تعیین می شد، چرا که برای همه اهالی غیر سفید پوست محدودیت های سختی وجود داشت. مثلاً طبق "قانون تسهیلات مجزا" که در سال ۱۹۵۳ تصویب و در ماه اکتبر گذشته لفقو شد، ورود به همه تاسیسات عمومی مشمول ضوابط خاصی بود. علاوه بر این "قوانین ارضی" ۱۹۱۳ و ۱۹۳۶ مالکیت بیش از ۸۷ درصد اراضی کشاورزی را در اختیار سفیدپوستان می گذاشت. این قوانین و "قانون محوطه های گروهی" مصوب ۱۹۵۰ که مناطق مسکونی نژادهای مختلف را جدا می کرد، در پنجم ژوئن امسال لفقو شدند.

فردریک ویلملم دکلرک رئیس جمهور آفریقای جنوبی و دولتش امیدوارند که لفقو قانون ثبت احوال به تخفیف تحریم های بین المللی علیه آفریقای جنوبی کمک کند. جین لو وزیر کشور آفریقای جنوبی تاکید کرد لفقو قانون مزبور نشان دهنده پایان قانون نژادپرستی تبعیض آمیز است. لفقو قانون ثبت احوال هنوز به معنای پایان آپارتاید نیست. اگرچه از فوریه امسال در شناسنامه های جدید دیگر تعلق نژادی ثبت نمی شود، اما هنوز

حزب کنگره

قوی ترین حزب هند اما بدون اکثریت مطلق

پس از یک سال و نیم حضور در اپوزیسیون، حزب کنگره راجیو گاندی نخست وزیر هند که اخیراً به قتل رسید، به عنوان نیرومندترین حزب هند به حکومت باز می گردد. بارام چاکر دیبرکل این حزب بر اساس نتایج انتخابات پارلمان هند که تا روز دوشنبه ۱۷ ژوئن بدست آمده بود، اعلام کرد یک دولت ائتلافی با همه احزاب به استثنای حزب هندوی افراطی بهاراتیا جاناتا مذاکره خواهد کرد. چاندرا شکار نخست وزیر فعلی از راما سوامی و نکاتا رامان تقاضای معاف شدن سریع از وظایف رئیس دولت کرد.

طبق نخستین برآوردهای روز ۱۷ ژوئن از نتایج انتخابات، حزب کنگره به ویژه در جنوب و غرب هند توانست بر شمار آرای خود بیافزاید. این حزب که در انتخابات قبلی در پاییز ۱۹۸۹ دچار شکست شد، این بار احتمالاً ۲۱۳ کرسی از ۵۱۱ کرسی پارلمان را که در طول چهار هفته به معرض آرا گذاشته شدند، بدست خواهد آورد. این تعداد، ۱۸ کرسی بیش از شمار کرسی های حزب کنگره در پاییز ۱۹۸۹ است، در حالیکه در آن هنگام ۵۲۵ نماینده انتخاب شدند. در حوزه انتخاباتی آمتی در ایالات اوتار پرادش واقع در شمال هند، گاندی مقتول به طور سمبلیک برنده انتخابات اعلام شد.

حزب بهاراتیا جاناتا ۹۶ کرسی بدست آورد و برای نخستین بار دومین حزب نیرومند شد. با این حال افزایش آرای این حزب که بیش از این ۸۶ کرسی داشت، در حدی که انتظار می رفت نبود. افراطی های هندو در مراکز قدرتمند خود واقع در ایالات پر جمعیت شمالی متحمل شکست هایی شدند.

حزب کنگره در انتخابات پارلمان هند در حالی که قبلاً ۳۲ کرسی داشت، سایر بقیه در صحنه ۶

تادید کردند لفقو این قانون تحول بزرگی محسوب نمی شود چرا که از این طریق فاصله میان سیاهپوستان و سفیدپوستان از میان نمی رود. کنگره ملی آفریقا (ای. ان. سی.) خواهان ادامه تحریم ها علیه آفریقای جنوبی تا زمانی که معلوم شود اصلاحات دیگر بازگشت پذیر نیست. ای. ان. سی. حفظ موارد ثبت شده تعلق نژادی در اسناد رسمی تا زمان تصویب قانون اساسی جدید را "غیر قابل قبول" خواند. دسموند توتو روحانی مسیحی سیاهپوست و برنده جایزه صلح نوبل نیز نسبت به این مقررات دوره گذار ابراز نگرانی کرد.

مورد ثبت شده قبلی در اسناد رسمی پاک نمی شود. دولت می خواهد با حفظ این موارد ثبت شده ادامه کاری نهاد های سیاسی موجود را تا تصویب یک قانون اساسی جدید تأمین کند. این امر بویژه در مورد پارلمان صدق می کند که به مجالسی برای سفیدپوستان، رنگین پوستان و اهالی هندی الاصل آفریقای جنوبی تقسیم می شود. احتمالاً این تقسیم بندی تا سال ۱۹۹۴ به قوت خود باقی خواهد ماند. تراراست در این تاریخ همه شهروندان، از جمله برای نخستین بار سیاهپوستان، یک پارلمان مشترک انتخاب کنند.

لقو قانون تقسیم اهالی به نژادهای مختلف در آفریقای جنوبی، با استقبال سراسر جهان روبرو شد. با این حال نمایندگان سیاهپوستان آفریقای جنوبی

مناطق اشغالی:

اسرائیل می خواهد ۳۰ هزار خانه دیگر بسازد

دولت اسرائیل طبق گزارش جنبش "صلح، اکنون" این کشور برنامه ساختمان حدود سی هزار واحد مسکونی برای مهاجران یهودی در مناطق اشغالی را در دست دارد. جنبش "صلح، اکنون" در این رابطه اسنادی به خبرگزاری رویتر تسلیم و اعلام کرد دست به اقدامات اعتراضی علیه این برنامه خواهد زد. وزارت مسکن اسرائیل روز ۱۷ ژوئن این رقم را تکذیب و خاطر نشان کرد بجز ۱۳ هزار منزل جدید که احداث آنها اعلام شده، در مورد عملیات ساختمانی دیگر "اطلاعی در دست نیست".

جرج حبش رهبر جبهه خلق برای آزادی فلسطین گفت ابتکار صلح آمریکا برای خاورمیانه، در برابر ملت فلسطین هیچگونه

چشم انداز حق تعیین سرنوشت و دولت مستقل نمی گشاید. حبش افزود فلسطینیها تنها با تقویت قیام علیه اشغالگران اسرائیلی در مناطق اشغالی می توانند خواست های خود را پیش ببرند. به گزارش روزنامه اسرائیلی هآرتس، پنج فلسطینی به اتهام تلاش برای قتل چند یهودی به حبس ابد محکوم شدند.

جرج بوش رئیس جمهور آمریکا گفت مذاکرات مستقیم صلح برای پایان دادن به اختلاف اعراب و اسرائیل یک "رویای دور" نیست. بوش افزود اسرائیل و همسایگان هربش تنها زمانی می توانند در امنیت پایدار زندگی کنند که هر دو طرف از خود "اراده سیاسی" نشان دهند و "آشتی واقعی" تحقق یابد.

از چهارمین کنگره حزب کمونیست کوبا

پروا، دوشنبه ۱۰ ژوئن ۱۹۹۱ رهبر کوبا فیدل کاسترو اظهار داشت که چهارمین کنگره حزب کمونیست کوبا، برای کشور "تضمینات نمایشی" مثلاً برقراری اقتصاد بازار را بیار نخواهد آورد.

فیدل کاسترو گفت: لزومی ندارد که آنچه که در شوروی پیاده می شود را ما همینا کپی برداری کنیم. در آنجا پروسه تاریخی دیگری اتفاق افتاد. در کوبا کیش شخصیت، کلکتیویزه کردن اجباری وجود نداشت. "اگر ما آنچه را که در شوروی اتفاق افتاد انجام بدهیم، همچنانکه عملاً شوروی دارد خود را نابود می کند، اگر ما خود را نابود نکنیم، یانکی ما خوشحال می شوند، اگر

مسعود ایلماز، نخست وزیر جدید ترکیه

کنگره حزب حاکم "مام وطن" (آناپ) ترکیه مسعود ایلماز را به عنوان رهبر جدید حزب برگزید. این انتخاب عملاً به معنای واگذاری سمت نخست وزیری ترکیه به ایلماز است زیرا استار رهبر حزب حاکم به ریاست دولت نیز انتخاب میشود. مسعود ایلماز ۴۳ سال دارد. او سیر ترقی سریعی را پشت سر گذاشته است. ایلماز در دهه ۷۰ یکی از سرمایه داران بزرگ ترکیه بود. او در سال ۱۹۸۳ به دعوت تورگوت اوزال به زمره موسسین حزب "مام وطن" پیوست. این حزب پس از سه سال حکومت نظامیان با حمایت آنها اکثریت را در انتخابات پارلمان بدست آورد. ایلماز کار خود را در دولت اوزال با سمت سخنگوی کابینه آغاز کرد. وی پس از آنکه مدت کوتاهی وزیر فرهنگ و جهانگردی بود، در سال ۱۹۸۷ عمده دار وزارت خارجه شد. ایلماز از این سمت در اوایل ۱۹۹۰ به علت اختلافات فزاینده با

تحریم های اقتصادی علیه آفریقای جنوبی برآورده شده است، وی افزود اکنون باید با آزادی زندانیان بازداشت شده به دلیل اعتقادی، تنها یک شرط دیگر برآورده شود تا تحریم های اقتصادی لفقو گردد. داگلاس هرد وزیر خارجه بریتانیا نیز از تصمیم پارلمان آفریقای جنوبی تقدیر کرد و گفت دکلرک رئیس جمهور آفریقای جنوبی با این اقدام "پایداری" خود را نشان داده است.

ژاپن در صدد لفقو برخی تحریم ها علیه آفریقای جنوبی است. وزارت خارجه ژاپن روز ۱۸ ژوئن در توکیو اعلام کرد تحریم های اقتصادی تا زمانی که دولت پرتوریا گام های بیشتری در لفقو آپارتاید بردارد، به قوت خود باقی خواهد بود. فعلاً ژاپن با آفریقای جنوبی مناسبات ورزشی و فرهنگی نیز ندارد.

برای اشتراک نشریه "کار" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراک، تمبر پستی و یار سیدبانکی برداخت بهای اشتراک به آدرس نشریه ارسال نمایید.

دیگر نقاط	اروپا	سه ماهه	۳۲ مارک	۳۹ مارک
بهای اشتراک نشریه "کار"		شش ماهه	۶۲ مارک	۷۶ مارک
		یک ساله	۱۲۰ مارک	۱۵۰ مارک

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید):

KAR Vol.3 No.12 Wed.26 JUN 1991	ارگان مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
حساب بانکی: Address: M.ABD NR-35263011 کدبانک: 37050198 Stadtparkasse Köln GERMANY	آدرس: RUZBEH POSTFACH 1810 5100 AACHEN GERMANY